
This is the **published version** of the article:

Masdeu Cañellas, Pol; Sanz, Jesús. Les potencialitats de l'escriptura col·laborativa en línia. 2019. 59 p.

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/209937>

under the terms of the license

Les potencialitats de l'escriptura col·laborativa en línia

Anàlisi d'onze articles d'opinió elaborats amb l'eina Google Drive en una classe de 4t d'ESO

Com ha de parlar un periodista de TV3? La riquesa de la nostra llengua a TV3

En relació amb el conflicte de la dialectologia en els mitjans de comunicació, amb només l'ús del Català central i exclouent alguns altres dialectes com per exemple nord-occidental, mallorquí, creiem que hi ha una manca alhora de parlar-ne uns altres.

Els periodistes de TV3 han de parlar diferents: la cultura del nostre país i fa que ningú quedi comunicat.

EL VALENCIÀ, IDIOMA O DIALECTE?
El Valencià, una llengua oficial

A Espanya hi ha molta diversitat de llengües ja que és un país molt cultural. Del català i principalment parlat a Catalunya i han sortit molts dialectes, com el Valencian. Però, aquí ens trobem amb el gran dubte: es podria dir que el Valencià és un dialecte o un idioma? Amb aquest article pretenem aclarir alguns d'aquests dubtes, i donar peu a la opinió fura.

Aquest debat, porta amb nosaltres des de ja fa anys, i fins podria dir que el Valencià per a molta de nosaltres ens sembla un dialecte, ja que prové del català, però no tothom pensa el mateix, estem constats encara nosaltres, hi ha altre gent que els valencians asseguren que el Valencià és una llengua oficial.

Un 52,4% dels valencians, el català i el valencià no són la mateixa llengua. Segons l'estudi, el 52,3% creuen que el valencià "és una llengua diferent del català", però el 41,1% pensen que és la mateixa llengua. També es va preguntar per la "polèmica" que va generar-se quan, el nou Diccionari Normatiu Valencià (RAVL), s'equiparava valencià i català. Només el 27,3% dels enquestats estava al corrent de la controvèrsia, i el 71,6% no en sabia res.

L'Estatut d'Autonomia Balear, diu que la llengua pròpia i oficial, conjuntament amb l'espanyol, a tota la comunitat és el català. Institut d'estudis valencians: no confirmat. Institut d'estudis valencians: no confirmat.

En l'Estatut d'Autonomia Balear, perquè més exactament que la llengua pròpia i oficial, conjuntament amb l'espanyol, a tota la comunitat és el català. Institut d'estudis valencians: no confirmat. Institut d'estudis valencians: no confirmat.

En l'Estatut d'Autonomia Balear, perquè més exactament que la llengua pròpia i oficial, conjuntament amb l'espanyol, a tota la comunitat és el català. Institut d'estudis valencians: no confirmat. Institut d'estudis valencians: no confirmat.

L'any 2013 el grup parlamentari català va posar una proposta al Consell per dirigir-se a la RAE ja que, en les següents edicions que fessin del diccionari oficial, recollissin el valencià com una llengua pròpia, però més tard van comprovar el diccionari i van veure que el Valencià seguit sent una variant del català. I com creiem que la RAE no té res a veure amb el català, no ens assegurem res sobre el valencià. Aleshores diríem a Catalunya el Valencià és un dialecte, mentre que a València i a tota la resta d'Espanya el català és una llengua pròpia.

Les Illes Balears són un conjunt de cinc illes, entre d'elles quatre habitades, situades a la Mediterrània Oriental, a l'est de la Península Ibèrica. Hi trobem les illes de Menorca, Mallorca i Cabrera, que juntes formen les illes Gimneses, i després hi trobem les illes d'Eivissa i Formentera, que formen les illes Pitiüses. Al 2011, segons el cens de l'INE (Institut Nacional d'Estadística d'Espanya) el nombre de persones que hi vivien era d'1.113.114, la majoria residents de Palma de Mallorca o la seva àrea metropolitana. Nosaltres creiem que a causa de la extensa població, en la majoria són castellanoparlants, el català està pràcticament absent en l'àmbit professional com en el casolà.

Al 2011, la gent total major de tota la gent major de 15 anys vivint a les illes Balears arribava al nombre de 804.800 habitants. D'aquests majors d'edat el 93,1% entenen el català, el 74,6% el sabia parlar, el 79,6% el sabia llegir i només el 46,9% el sabia escriure. Volem explicar aquestes dades perquè hi ha una gran confusió perquè al parlar una llengua pròpia del país i el català el català és una altra llengua pròpia. Per exemple, si llegim alguna cosa en portuguès o italià, el més probable és que ho entenguem ja que l'estructura de les frases i el vocabulari és molt semblant. En canvi el parlar la llengua i escriure-la és més complicat perquè així ja requereix una pràctica i contacte constant amb la llengua.

Parlant de llengües germaniques i altres llengües, en aquest últim segleu un munt de nombre de gent turistes i de llengües molt variades i llengües d'idiomes, ens hem vist molt diversitat. Han vingut a passar una estada a les illes Balears i després de les bones condicions tant de temperatures, com de clima i de les atraccions per turistes. Aleshores molts de visitants més ha parlat d'augmentar i no en reduïm com ho hem a fer mai. Tanmateix, les illes Balears, en l'últim segleu de la seva història sempre han estat molt multilingües.

Després de les següents d'augment i multilingües, el segleu XIII, sempre han estat molt multilingües. Primer van ser conquerides per la monarquia catalano-aragonesa i poblades per catalans i valencians, després es va anar creixent que va la barreja dels dialectes occidentals, centrals i septentrionals que va donar pas als dialectes Balears: el Menorquí, el Mallorquí i l'Eivissenc i Formenterenc. Es caracteritzen sobretot per usar principalment l'article salat, l'ús

Orientat	Parlants	Occident
Balears	262300	Terrers de l'
Centrals	211500	Ponent
Costa de Barcelona	1022800	Alt penins.
Argona	140300	País Valencià
	479140	Franga de l'
		Andorra
	2121040 (44%)	Total occi

per pensar que ningú hauria de parlar el seu dialecte en les notícies i també que tothom hauria de sentir el dialecte el qual

Pol Masdeu Cañellas

Tutor: Jesús Sanz

Màster de formació de professorat

Especialitat de Llengua i Literatura Catalana i Castellana

Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)

Data de lliurament: 6 de juny de 2019

Data de la defensa: 17 de juny de 2019

ÍNDEX

1. Introducció	p. 3
2. Marc conceptual	p. 5
3. Context de l'experimentació	p. 8
4. Objectius de la investigació	p. 11
5. Metodologia	p. 12
6. Anàlisi de dades	p. 15
6.1. Què opina l'alumnat de l'escriptura col·laborativa?	p. 15
6.2. El procés d'escriptura	p. 18
7. Conclusions	p. 35
8. Bibliografia	p. 39

1. Introducció

Sota el nom de *Les potencialitats de l'escriptura col·laborativa en línia*, el present TFM ha volgut posar el focus en els beneficis que pot aportar la pràctica d'escriptura cooperativa a Internet, tant per als alumnes com per als docents de llengua i literatura. El producte final de la Seqüència Didàctica que vam impartir a l'Escola Virolai de Barcelona, *Mulla't amb la dialectologia!*, era un article d'opinió, elaborat per parelles o grups de tres en línia, sobre un aspecte controvertit de la sociolingüística del català.

Així doncs, quan a la primera sessió de la Seqüència Didàctica (SD, d'ara en endavant) vam anunciar que al llarg de les classes escriurien un article d'opinió amb companys de classe, la reacció va ser, en primer lloc, d'estranyesa i, en segon lloc, de preocupació. Les preguntes sobre qui escolliria els grups no van trigar en arribar i, quan se'ls va dir que ells serien els encarregats de fer-los, el clima general va ser d'alleujament. En aquest punt, doncs, ja em vaig preguntar si realment els agradava la idea d'escriure en grup. A nivell personal, quan cursava ESO, l'escriptura col·laborativa no era una idea que em motivava especialment i, per això, em qüestionava si la majoria d'estudiants pensava el mateix que jo.

Després d'aquest dubte en van aparèixer d'altres al voltant de l'aprenentatge que experimentarien els alumnes. Aprendrien fent un escrit per parelles o grups de tres? O simplement copiarien fragments extrets d'Internet? I si només treballava un membre del grup? Per altra banda, era una bona idea reflexionar sobre el contingut teòric amb la redacció d'un article? Interioritzarien la teoria de la sociolingüística del català? Aquestes preguntes posaven l'atenció als estudiants i en el seu comportament. Ara bé, també em vaig qüestionar quina utilitzat podria tenir, per al docent, l'escriptura col·laborativa del seu alumnat.

Formulant-me aquestes preguntes vaig tenir clar que m'agradaria centrar el Treball de Final de Màster en **investigar i indagar l'escriptura col·laborativa**. I no només això, sinó que em volia centrar en com es produïa aquesta tipologia de redacció quan l'alumnat escriu en línia.

En un món en què les noves tecnologies sembla que ocuparan un paper central als instituts de secundària, em proposo investigar quin paper poden tenir aquestes en una classe de llengua i literatura i quin suc se'n pot extreure del seu ús.

L'escriptura col·laborativa plantejada a la nostra SD em va donar el punt de partida per començar la recerca en aquesta direcció. I és que, paral·lelament, també està creixent la consciència social que l'aprenentatge col·laboratiu dona bons resultats, atès que incentiva un alumnat cada vegada més desmotivats i solitaris. Una solitud que, paradoxalment, també és causada per la implosió de les noves tecnologies en el dia a dia dels adolescents.

Aquest TFM comença amb una recopilació d'allò que han dit diversos experts sobre l'escriptura col·laborativa, però també sobre el paper de les noves tecnologies a l'aula. A continuació, hi ha una contextualització del centre on s'ha fet la intervenció, així com una breu explicació de la SD. Un cop feta aquesta radiografia, entrem a parlar dels objectius marcats en aquest estudi i de la metodologia seguida per tal d'arribar-hi. Finalment, trobem l'apartat més extens, el de l'anàlisi de les dades recollides, en què s'expliquen i es detallen les evidències que ens han permès elaborar les conclusions.

2. Marc conceptual

L'educació no està exempta dels canvis de la societat actual i, per això, ha vist com les noves tecnologies han impactat de ple en la manera com s'ensenya i, sobretot, com l'alumnat aprèn. Sota aquesta premissa, molts autors han reflexionat sobre la potencialitat de les tecnologies de la informació i la comunicació.

Tal com exposa Alfonso Bustos (2009), l'aprenentatge col·laboratiu ha trobat amb les noves tecnologies un aliat que permet:

Aprender con los otros y de los otros, de buscar la forma en que los estudiantes, en todos los niveles educativos, cuenten con oportunidades de aprender en grupo colaborando con sus pares para resolver problemas auténticos que supongan un uso situado del conocimiento. Además se privilegian las perspectivas que permiten aprender a colaborar, es decir, a escuchar las opiniones de los otros, considerarlas, buscar acuerdos e instrumentar juntos las soluciones generadas por el grupo. (p. 37)

Una de les tasques d'aprenentatge col·laboratiu més extenses als centres escolars és l'escriptura, que s'ha incrementat a tots els nivells educatius amb l'aparició de les noves tecnologies (Sanz i Zangara, 2012: 2). L'escriptura col·laborativa és un instrument de presa de consciència i d'autoregulació que permet desenvolupar i construir un pensament propi, a través de la negociació i del consens amb els altres. En aquests sentit, doncs, l'alumnat escriu durant les sessions de classe, produeix textos reals ajustats a situacions comunicatives específiques, treballa cooperativament intercanviant idees, etc. (Ribas, 1997: 55)

Arribats a aquest punt, podríem definir què és l'escriptura col·laborativa. Segons López-Gil i Pedraza (2016), es tracta d'un "procés interactiu i social en què un equip de treball té per objectiu comú la construcció d'un text, mitjançant mecanismes de negociació, coordinació i comunicació".

És, doncs, una activitat que inclou la cerca d'un consens entre dues o més persones, en què aquestes han de decidir les idees que volen desenvolupar, com estructurar el document, quines modificacions introdueixen, etc. Així, una de les diferències més rellevants entre l'escriptura individual i la col·laborativa és que aquesta

última requereix una comunicació i una coordinació inexistent en la primera. Els recursos tecnològics, en aquest cas, són claus per l'eficiència i l'efectivitat del treball del grup, al mateix temps que permeten un augment de la interactivitat i expressivitat. (Bustos, 2009: 39).

En els darrers anys s'ha anat consolidant l'escriptura col·laborativa i diversos autors n'han exposat els beneficis per a l'alumnat. Al llarg del procés d'escriptura els estudiants es veuen obligats a crear hipòtesis sobre la llengua i a discutir aspectes lingüístics que utilitzen, fet que els fa prendre consciència del propi procés d'aprenentatge. Així doncs, és necessari que discuteixin per arribar a acords i consensuar decisions relatives al contingut, a l'estructura i al llenguatge emprat. Aquests diàlegs no només comporten que els estudiants actuïn successivament com autors i receptors del text, sinó que afavoreixen el sentiment de copropietat i el pensament reflexiu. Per tant, l'escriptura col·laborativa també és una activitat argumentativa, ja que els membres del grup es consideren, els uns als altres, com a fonts de coneixement i, d'aquí, que els participants hagin de negociar els seus propòsits, plans i dubtes (Bustos, 2009: 38-40; Ribas, 1997: 57; Tormo, 2017: 112).

Escriure no és una habilitat espontània, sinó que el procés inclou una relectura, correcció i reformulació constant. "Corregir o revisar forma part del procés de redacció, és un subprocés més al costat d'altres com buscar idees, organitzar-les o redactar" (Cassany, 1993: 21). En aquest sentit, l'escriptura col·laborativa encara potencia més aquest subprocés, ja que no només es corregeix i revisa allò que hom ha fet, sinó que també a allò que els companys han escrit.

Aquest procés complex comporta la necessitat d'adoptar estratègies d'escriptura, sovint espontànies, però que es podrien resumir com l'enfocament que sorgeix d'un grup de persones per coordinar la redacció d'un text conjunt. La forma com els integrants d'un grup actuen en el procés d'escriptura col·laborativa per tal d'arribar a aquest producte final, manté una estreta relació amb l'estratègia que han seguit. Els rols dels membres del grup, però, no són fixos i poden anar variant. (P. Lowry, Curts i M. Lowry, 2004: 74).

Tornant al paper de les noves tecnologies, aquestes també s'erigeixen com a fonamentals si els docents volen estudiar el procés d'aprenentatge de l'alumnat en l'escriptura col·laborativa. Permeten fer un seguiment exhaustiu, tenint l'oportunitat

d'esbrinar els rols, les accions i les actituds individuals dels alumnes. És a dir, com menciona Bustos (2009) en un dels seus estudis, les eines tecnològiques identifiquen allò que moltes vegades es dedueix però no és palpable, ja que ens permeten veure:

Lo que siempre suponemos del trabajo en grupo: la implicación desequilibrada en la tarea que incluye desde la falta de atención por parte de todos los miembros del grupo hacia el trabajo previo con los contenidos hasta la habitual concentración en uno de los miembros, normalmente el más implicado, para escribir y poner en papel [...] lo que seguramente se ha dicho o hecho previamente, pero que no se escribe, revisa, corrige o mejora entre todos los participantes implicados. (p. 50-51)

Per tant, l'escriptura col·laborativa es consolida com una bona metodologia per implementar a les aules, amb un ampli ventall d'avantatges respecte la individual. Els estudiants són conscients del seu propi aprenentatge i van corregint a mesura que avancen en el procés, així com també adopten unes estratègies i uns rols que no són fixos però sí determinants perquè el producte final acabi sent òptim. Amb tot, les noves tecnologies, a part de donar agilitat als estudiants en l'elaboració d'un text, evidencien que poden esdevenir clau per als docents.

3. Context de l'experimentació

Aquesta investigació s'emmarca dins de la implementació de la SD *Mulla't amb la dialectologia!*, duta a terme a 4t d'ESO B de l'Escola Virolai, entre el 8 i el 27 de març de 2019. En total, es van dedicar set sessions d'una hora de durada dins de l'assignatura de Llengua catalana i literatura. El grup classe analitzat està format per 30 estudiants de nivell heterogeni. Abans d'entrar en deteniment en la presentació de la SD, és important fer una petita introducció de l'escola per tal de contextualitzar-la.

L'Escola Virolai és un centre d'educació concertada situat al barri del Carmel (districte d'Horta – Guinardó) de la ciutat de Barcelona. La institució engloba les etapes d'educació Infantil, Primària, Secundària Obligatòria i Batxillerat. Aquest centre laic va ser fundat l'any 1960 i, segons s'indica a la documentació oficial, el seu Projecte Educatiu de Centre (PEC) es basa en l'educació personalitzada a través de les tutories, una estreta relació família-escola, una metodologia didàctica innovadora en què el protagonisme recau en l'alumnat i la presència de les noves tecnologies al llarg del procés d'aprenentatge. El perfil d'aquest alumnat, però, es contraposa a la mitjana del barri. Els estudiants del Virolai són, en la seva majoria, de famílies de classe mitjana-alta, nascudes a Catalunya i amb estudis superiors¹. Un percentatge elevat no viu al Carmel, sinó que prové de barris com l'Eixample, Gràcia o Sant Martí. És important destacar que tots els alumnes d'ESO tenen un ordinador portàtil, el qual s'ha erigit com a eina principal d'estudi, amb connexió a Internet.

Mulla't amb la dialectologia! s'havia marcat com a objectius d'aprenentatge la familiarització dels estudiants amb la realitat lingüística de la llengua catalana, el reconeixement dels diferents dialectes del català i la identificació de les característiques principals de cada dialecte. Aquests coneixements anaven de la mà amb la familiarització del gènere periodístic de l'article d'opinió, atès que els estudiants havien d'elaborar, com a producte final, un text sobre un tema polèmic de la sociolingüística del català.

Així, es va apostar per començar la SD amb una sessió per activar els coneixements de sociolingüística i dialectologia i, amb l'ajuda de l'eina Kahoot!, es va

¹ Informació extreta a partir d'una enquesta a l'alumnat d'ESO i una entrevista als caps d'estudis de 1r i 2n cicle d'ESO.

fer d'una forma amena i lúdica. Després de conèixer les respostes, es va introduir un mínim de teoria. Per contra, la segona sessió es va centrar en l'article d'opinió. Mitjançant quatre textos model, l'alumnat va ser capaç de reflexionar sobre l'estructura pròpia d'aquest gènere argumentatiu, així com també d'observar els recursos retòrics, la importància de defensar una tesi i els arguments que la sostenen. La dialectologia va tornar a ser la protagonista en la tercera sessió, en què els estudiants van veure les característiques de cada parlar a través de mitjans audiovisuals. En la quarta sessió, es van introduir els quatre temes que podrien tractar i es van facilitar possibles fonts d'on extreure informació útil per a l'argumentació. La cinquena classe es va dedicar íntegrament a l'escriptura de l'article. La redacció es va allargar fins a la sisena sessió, en la qual es va introduir una coavaluació amb els companys. Passada aquesta classe, es va donar un marge de dos dies per acabar d'introduir canvis. A la setena, i darrera sessió, es van repartir els articles amb els comentaris per part dels docents de pràctiques i es va acabar amb un altre Kahoot! per observar si els coneixements teòrics s'havien consolidat.

Així doncs, podríem dir que es van tractar els següents continguts d'aprenentatge:

- Trets generals de la situació del català: parlants, països, oficialitat...
- Característiques dialectals dels dos blocs i de les seves variants.
- Conflictes i controvèrsies a causa de polítiques lingüístiques o causes sociolingüístiques.
- Estructura de l'article d'opinió.
- Els tipus de tesi i arguments.
- Planificació d'un text argumentatiu.

A partir d'aquest moment, ens centrarem en parlar de l'elaboració de l'article d'opinió, centre d'estudi i anàlisi del present treball. Un cop l'alumnat ja tenia una radiografia clara de la situació de la llengua a tots els Països Catalans, se'ls va demanar que fessin grups de dues o tres persones amb qui escriurien, de forma col·laborativa, l'article. Els temes proposats eren els següents:

- L'escola en català a la Catalunya Nord
- Valencià: llengua o dialecte?
- El català com a requisit pels funcionaris a les Illes Balears

- Com ha de parlar un periodista de TV3?

Entre les premisses que havien de seguir els estudiants en l'elaboració de l'article d'opinió, destaquem que l'extensió havia de ser d'entre una i dues pàgines, que havia de contenir obligatòriament un títol i una fotografia, s'havia d'esmentar contingut teòric d'almenys un dialecte. La tesi havia de sortir en el primer paràgraf, la conclusió havia de ser clara i s'havien d'utilitzar recursos retòrics i un ampli ventall de connectors.

Es va facilitar una carpeta a la plataforma online Google Drive perquè cada un dels estudiants pogués escriure simultàniament en el mateix document. Després d'un petit exercici de coavaluació (segona part de la sisena sessió), en què un grup diferent es llegia el text d'un altre i hi passava una pauta d'avaluació (veure l'Annex 1) elaborada pels docents en pràctiques, l'alumnat va disposar d'un temps extra a classe i d'un parell de dies a casa per acabar d'arrodonir l'article abans de l'entrega final.

Com a resultat es van produir un total de 13 articles d'opinió diferents; quatre dels quals es van redactar entre tres persones i els nou restants en parelles. És important recalcar que els grups els van escollir lliurement els estudiants, sense cap intervenció per part del docent. Per temes, el repartiment és el següent:

- **L'escola en català a la Catalunya Nord:** 1 article.
- **Valencià: llengua o dialecte?** 4 articles.
- **El català com a requisit pels funcionaris a les Illes Balears:** 4 articles.
- **Com ha de parlar un periodista de TV3?** 4 articles.

4. Objectius de la investigació

L'escriptura col·laborativa no és una tècnica nova usada a les aules. Com s'ha vist anteriorment, fa dècades que es posa en pràctica i hi ha força estudis que hi han centrat l'atenció. Escriure amb els companys de classe ajuda els alumnes a ser més conscients del propi procés d'aprenentatge i, a més, pot ser una font de motivació extra per a uns adolescents cada vegada més apàtics. En aquest treball, però, també hi incorporem el pes de les noves tecnologies a l'aula.

Amb aquesta premissa, doncs, ens hem marcat l'objectiu de veure **quines potencialitats es poden extreure del procés d'escriptura col·laborativa en textos en línia**. És a dir, observar els beneficis d'escriure cooperativament amb companys de classe de forma paral·lela. Per arribar-hi, però, ens hem plantejat descobrir les potencialitats que té des del punt de vista dels estudiants i, al mateix temps, per als docents.

Amb aquesta finalitat, hem vist necessari saber, en primer lloc, **quina opinió tenen els propis estudiants de l'escriptura col·laborativa**. Els agrada? La troben útil? Quins beneficis i quins contres hi troben?

A més, ens hem plantejat esbrinar **quina estratègia han fet servir** per escriure de forma comuna. Han redactat tots els membres del grup al mateix moment? O primer ho feia un estudiant i passats uns minuts un altre?

Paral·lelament, com és aquest procés d'escriptura? Quins canvis es produeixen fins a tenir-ne el resultat final? Per això, hem volgut veure **quines categories de modificacions existien i es produïen**.

Finalment, i malgrat no saber fins al final si ho podríem dur a terme, hem volgut investigar **els rols que han adoptat cada un dels estudiants en el procés d'escriptura** del seu propi text. Existeixen uns rols específics? Quins? Aquests són estàtics o poden anar canviant?

5. Metodologia

Per tal d'abordar una anàlisi de l'escriptura col·laborativa ha estat essencial l'ús de l'eina **Google Drive**. Gràcies a aquesta, i al context de centre, en què els estudiants disposen d'un ordinador portàtil, l'alumnat ha pogut treballar de forma conjunta per parelles i grups de tres i han anat redactant, mica en mica, el seu article d'opinió fins a arribar al producte final que ens van entregar per a l'avaluació. Google Drive ha permès que els estudiants hagin anat avançant progressivament amb l'escriptura col·laborativa, fruit, en la majoria de les ocasions, del consens entre estudiants. Aquestes converses es van observar durant les sessions però no es van enregistrar.

L'eina també ha estat clau per l'elaboració d'aquesta investigació. Permet seguir el procés d'escriptura des del primer moment, tot desgranant els passos que els estudiants han anat seguint. Així, s'ha pogut diferenciar cada una de les modificacions, canvis, afegits o eliminacions que s'han produït al llarg dels dies en què els estudiants han anat treballant. I, a més, s'ha pogut veure quin dels integrants era el responsable de totes aquestes modificacions i a quina hora les havia incorporades.

És important recalcar que dels 13 articles finals, se n'han exclòs dos, ja que el primer d'ells només el va treballar un sol estudiant i, en el segon, el grup va treballar en un ordinador. Aquestes dues característiques eren incompatibles amb l'estudi i anàlisi de l'escriptura col·laborativa.

Com es veurà a l'apartat de l'anàlisi de dades, s'han comptabilitzat quantitativament, i també de forma qualitativa, les modificacions dels articles d'opinió. Així, s'han catalogat totes aquelles modificacions o canvis que s'han produït al text, per part de qualsevol dels integrants de cada grup, una vegada l'article ja havia començat a prendre forma, aprofitant que queden registrades al Google Drive. És a dir, s'ha fet una anàlisi de la redacció des d'un primer moment, apuntant quins canvis s'havien produït, la majoria d'ells fruit de l'eliminació d'alguns elements de la frase o alteracions d'ordre.

No obstant això, no s'han tingut en compte les incorporacions de nova informació durant la sessió 5, perquè s'ha considerat que eren pròpies del procés de l'escriptura i, per tant, no eren modificacions. En canvi, aquelles incorporacions que es van produir després

de la coavaluació dels companys, a la sessió 6, sí que s'han considerat canvis, atès que l'article d'opinió ja tenia una estructura i forma final.

Per organitzar les **modificacions** hem seguit un patró de Cassany (1993: 34), en què l'autor destaca tant correccions d'aspectes formals com de qüestions relacionades amb el contingut del text. Així doncs, Cassany distingeix entre:

- **Normativa:** ortografia, morfologia i sintaxi i lèxic (barbarismes...).
- **Cohesió:** puntuació, nexes, anàfores i altres (ordre elements dins d'una frase, verbs, determinants...)
- **Coherència:** selecció i progressió de la informació, estructura del text...
- **Adequació:** selecció del registre, fórmules i girs estilístics propis...

L'autor afegeix un cinquè aspecte, dins del paraigües "Altres", malgrat que en el nostre estudi els hem dividit entre "**Riquesa lèxica**" i "**Presentació formal**". Així mateix, amb l'observació realitzada en l'avaluació, vam apreciar que un bon número de grups va afegir contingut teòric de sociolingüística (un requeriment, el qual s'aprecia a la pauta d'avaluació, veure Annex 1) immediatament després que en féssim un recordatori oral a la sisena sessió. Per això, hem afegit una setena categoria, anomenada "**Contingut**".

Per altra banda, a l'escriptura col·laborativa, els integrants del grup poden adoptar uns **rols** marcats, espontàniament o fruit del consens, els quals també poden anar canviant en tot el procés d'escriptura (P. Lowry, Curts i M. Lowry, 2004: 85). Seguint la tipologia de rols d'aquests mateixos autors, al llarg dels 11 articles analitzats n'hem detectat fins a tres (escriptor, editor i revisor). Álvarez i Bassa (2016: 243) parla també d'un quart rol que ens serveix per aquest estudi, el d'escriba.

- **Escriptor.** És la persona responsable d'escriure parts del contingut.
- **Editor.** És qui produeix contingut i, a la vegada, se n'encarrega de modificacions d'estil.
- **Revisor.** És la persona responsable de fer una revisió formal del contingut, però que no se n'encarrega pròpiament d'escriure'l.
- **Escriba.** És qui sintetitza el text que es va construir.

Un cop establerta aquesta categorització, s'ha pogut fer un paral·lelisme amb la tipologia de modificacions. Si bé no s'ha acomplert en tots els casos per igual i hi poden haver algunes variacions, hi ha rols on el predomini d'un tipus de modificacions sobresurt a la resta:

- **Escriptor.** Les categories de cohesió, adequació, coherència i contingut són superiors a la resta de rols.
- **Editor.** Predominen les modificacions de coherència, riquesa lèxica i presentació. Les de contingut també destaquen.
- **Revisor.** La categoria de normativa és la que més hi predomina.
- **Escriba.** Les categories són similars a les de l'escriptor (cohesió, adequació), però en aquest cas no hi trobem la categoria de contingut ni de coherència.

Finalment, es va aprofitar el qüestionari anònim lliurat al grup classe als últims minuts de la darrera sessió de la SD per indagar l'**opinió** que tenien de l'escriptura col·laborativa i de les noves tecnologies. Les preguntes relacionades en la present investigació van ser les següents:

- Com valoraries, de l'1 al 5, els recursos digitals (Drive, Kahoot!, vídeos...) a l'hora d'aprendre elements de llengua?
 - De l'1 al 5, com valoraries l'utilitat del Drive a l'hora de fer redaccions?
 - A l'hora de redactar, per què creus que és útil el Drive?
 - T'agrada fer redaccions amb companys/es o prefereixes fer-les sol/a?
- Justifica la resposta

Aquestes respostes ens han servit per veure l'opinió de l'alumnat, però també quina potencialitat perceben de l'escriptura col·laborativa i de les noves tecnologies.

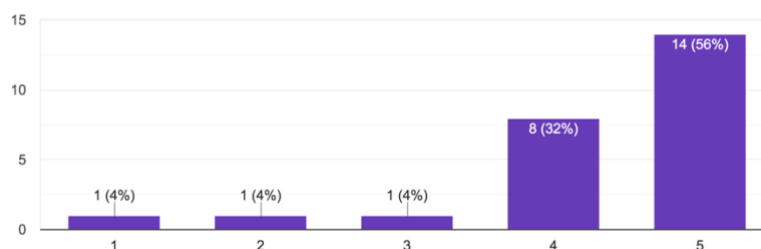
6. Anàlisi de dades

6.1 Què opina l'alumnat de l'escriptura col·laborativa?

Durant l'estada a l'Escola Virolai hem pogut copsar, de primera mà, com l'alumnat té interioritzat l'ús de les noves tecnologies en el seu dia dia escolar. Com s'ha comentat en la presentació del centre, els estudiants d'ESO disposen d'un ordinador portàtil individual amb connexió a Internet, fet que ha convertit aquest dispositiu en l'eina essencial del seu treball.

En aquest sentit, en una enquesta a la classe en què es va fer la intervenció (consultar l'Annex 2), el 68% dels estudiants van valorar molt positivament, i un 20% positivament, l'ús dels recursos digitals per aprendre continguts lingüístics. També se'ls va preguntar específicament per l'eina utilitzada en aquesta Seqüència Didàctica, el Google Drive, a l'hora d'elaborar redaccions. El 56% va contestar que la trobava molt útil i un 32% força útil. Així doncs, apreciem que, quantitativament, l'alumnat valora de forma positiva l'ús de les noves tecnologies a l'aula, així com l'eina esmentada.

Com valoraries l'utilitat del Drive a l'hora de fer redaccions?
25 respostes

A més, els vam demanar que ens argumentessin per què creien que era útil el Google Drive. El 78% dels estudiants van fer referència als avantatges que ofereix l'eina per treballar a la vegada amb els companys, emfatitzant la importància de la simultaneïtat i la cooperació. Les paraules més usades dels alumnes es veuen reflectides en el següent núvol d'etiquetes.

No obstant això, aquesta majoria tan àmplia a favor de l'ús de les noves tecnologies va patir un descens important quan es va preguntar si preferien escriure individualment o de forma col·laborativa. D'aquesta manera, el 52% es va mostrar clarament favorable a fer-les en grup, mentre que un 36% es va inclinar per fer-ho de forma individual. També hi va haver qui no va acabar de mostrar una opinió clara al respecte argumentant la següent reflexió: “Depenent del tema, si en tinc un gran coneixement i una bona opinió pròpia, prefereixo fer la redacció individualment, però si no en tinc un gran coneixement prefereixo la cooperació”.

Sigui com sigui, però, veiem que la majoria dels estudiants del grup observat sembla mostrar-s'hi favorable, però també hi ha objectors. Entre aquells qui preferien la forma col·laborativa, destaquen opinions similars a aquestes posicions: “ja que podem donar-nos idees i ajudar-nos entre nosaltres” o “perquè així tinc més punts de vista i no escric tant”.

D'altra banda, els més reticents a l'escriptura amb petits grups argumentaven punts similars a “cadascú té una manera de fer les redaccions”, “puc donar la meua pròpia opinió i, si la meua companya no hi està d'acord, doncs que ella en redacti una altra” o “quan fem treballs en grup, hem de procurar que tot el grup hi estigui d'acord, i molts cops acabo acceptant allò que vol el meu o la meua company/a”.

Amb aquests resultats a la mà, veiem que, en un principi, la majoria del grup classe analitzat es mostra favorable a la redacció de forma col·laborativa. Tanmateix, un nombre significatiu d'estudiants s'hi mostren reticents, sobretot, perquè els costa trobar un consens. Així doncs, i pels arguments que han anat desgranant els alumnes, el gènere discursiu escollit també influeix en l'opinió que tenen els estudiants de l'escriptura col·laborativa.

6.2. El procés d'escriptura

Un de les potencialitats més evidents de l'escriptura col·laborativa en línia és la capacitat de reescriure, de reformular estructures, d'afegir nova informació i de corregir les pròpies errades ortogràfiques, i les dels companys, en tot moment. El fet d'utilitzar l'eina Google Drive ens ha permès indagar més en el procés d'escriptura de l'alumnat, tot observar-ne el reguitzell de modificacions des del començament fins a l'article d'opinió final, les estratègies seguides i, fins i tot, els rols que ha adoptat cada estudiant.

6.2.1 Estratègies en l'escriptura col·laborativa

Com s'ha explicat, l'escriptura col·laborativa és un procés complex, ja que els autors es veuen obligats a coordinar diversos punts de vista, diferents metodologies de treball i establir consensos. En aquest sentit, però, els grups de treball solen adoptar estratègies espontànies per repartir-se les tasques i arribar a un producte final fruit de l'acord de tots els integrants.

Si s'agafa la categorització d'estratègies establerta per Paul Lowry, Aaron Curtis i Michelle Lorwy (2004: 74), veiem com els autors van diferenciar entre quatre estratègies a l'hora d'abordar l'escriptura col·laborativa.

- **Esctura d'un sol autor.** Quan una persona s'encarrega d'escriure per a tots els autors, però és col·laborativa perquè implica un consens per establir què s'escriu.
- **Esctura seqüencial.** Cada persona escriu en un moment concret del procés i passa la tasca al següent company/a.
- **Esctura en paral·lel.** Un equip divideix la feina en diverses unitats de treball i cada persona se n'encarrega d'una, però és fa al mateix moment.
- **Esctura reactiva.** És aquella en què els autors creen un document, a temps real, fent els reajustaments i modificacions necessaris de forma cooperativa, i a la vegada.

Segons aquesta classificació, hem observat com la totalitat dels grups de la classe analitzada ha seguit una estratègia **d'escriptura reactiva**. Segons els mateixos autors,

aquesta tàctica es caracteritza, a més, per no tenir una planificació prèvia ni una coordinació explícita. El principal avantatge és la possibilitat de construir un consens mitjançant l'expressió lliure dels integrants, tot desenvolupant-ne la creativitat. Tanmateix, si aquest acord no es produeix, es pot acabar convertint en un desavantatge.

L'observació denota que tots els grups han seguit aquesta estratègia en l'escriptura col·laborativa. Això, a més, es reforça amb l'anàlisi extreta dels onze articles amb el Google Drive. Tot l'alumnat ha participat, d'una manera o d'una altra, en l'elaboració dels articles d'opinió, connectats a la vegada i treballant simultàniament. Que no s'hagi dividit la feina en diverses unitats de treball, sinó que tots els estudiants hagin participat en el procés d'escriptura, ens confirma que l'estratègia seguida ha estat la reactiva i no la paral·lela.

Per il·lustrar-ho, a continuació podem trobar els esquemes elaborats per Paul Lowry, Aaron Curtis i Michelle Lorwy (2004: 77 i 80) per diferenciar les dues estratègies.

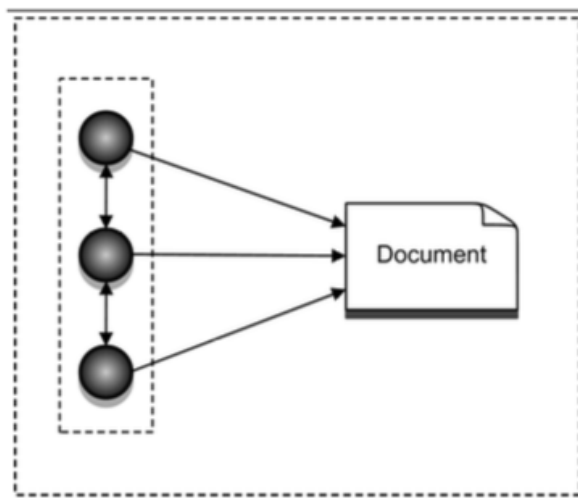

Figure 4. Parallel Writing

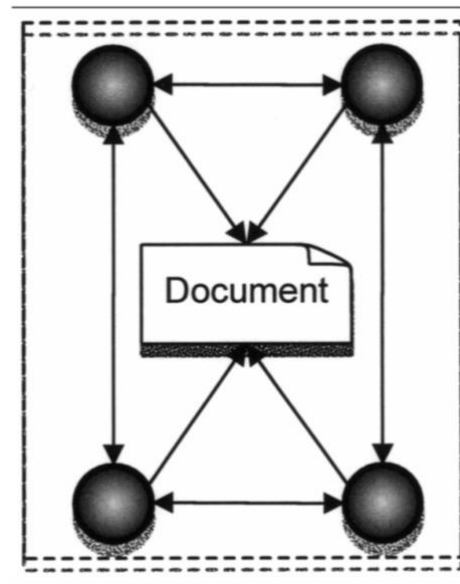

Figure 7. Reactive Writing

6.2.2. Les modificacions al llarg del procés d'escriptura

A continuació, s'aprecia l'anàlisi del Text 1. En primer lloc es mostra l'estudi de l'última versió elaborada a la sessió 6. A la següent pàgina, la versió definitiva que van lliurar per a l'avaluació. Per consultar les anàlisis de tots els textos, consultar l'Annex 3.

Presentació (A)
El català com a requisit per als funcionaris de les Illes Balears

Coherència (A)
Adequació (A)
Diglossia del català a les Illes Balears: realitat o ficció?

Cohesió (A) → **Normativa (A)** → **Presentació (L)**

Les Illes Balears són un conjunt de cinc illes, entre d'elles quatre habitades, situades a la Mediterrània Oriental, a l'est de la Península Ibèrica. Hi trobem les illes de Menorca, Mallorca i Cabrera, que juntes formen les illes Gimnèsies, i després (hi) trobem les illes d'Eivissa i Formentera, que formen les illes Pitiüses. Al 2011, segons el cens de l'INE (Institut Nacional d'Estadística d'Espanya) el nombre de persones que hi vivien era d'1.113.114, la majoria residents de Palma de Mallorca o la seva àrea metropolitana. Nosaltres creiem que a causa de la extensa població, on la majoria són castellanoparlants, el català està patint diglossia tant en l'àmbit professional com en el casolà.

Normativa (A)
Cohesió (A)
Cohesió (L)

Al 2011, la gent total major de tota la gent major de 15 anys vivint a la Illes Balears arribava al nombre de 804.800 habitants. D'aquests majors d'edat el 93,1% entenien el català, el 74,6% el sabia parlar, el 79,6% el sabia llegir i només el 46,9% el sabia escriure. Veient aquestes dades podem treure la conclusió de que, això succeeix perquè al parlar una llengua provinent del llatí et facilita la comprensió d'una altra llengua germana. Per exemple, si llegiu alguna cosa en portugués o italià, el més probable és que ho entengueu ja que l'estructura de les frases i el vocabulari és molt semblant. En canvi el parlar la llengua i escriure-la és més complicat perquè això ja requereix una pràctica i contacte constant amb la llengua.

Cohesió (A)
Cohesió (A)
Cohesió (A)
Cohesió (A)

Riquesa Lexica (A)
Cohesió (A)
Riquesa Lexica (A)

Adequació (A)
Cohesió (A)
Cohesió (A)

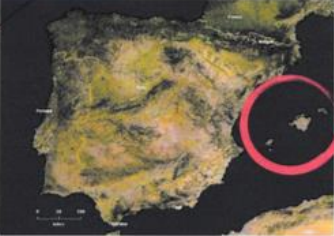
Parlant de llengües germanes les altres llengües, en aquest últim segle un munt el nombre de gent turistes de llocs molt variats parlants llengües d'idiomes encara més molt diversos han vingut a passar uns dies a les Illes Balears a causa de les bones condicions tant de temperatura, com del terreny i de les atraccions per turistes. Aquest nombre de visitants no ha parat d'augmentar i no es creu que ho arribi a fer mai. Tanmateix, les Illes Balears, al transcorrer de la seva història sempre han estat molt transitades des del:

Adequació (A)
Cohesió (A)

Cohesió (A)
Després de tres segles d'ocupació musulmana, el segle XIII, sempre han estat molt transitades. Primer van ser conquerides per la monarquia catalano-aragonesa i poblades per catalans i valencians, d'aquí és on creiem que ve la barreja dels dialectes occidentals, centrals i septentrional que va donar pas als dialectes Balears: el Menorquí, el Mallorquí i l'Eivissenc i Formenterenc. Es caracteritzen sobretot per usar principalment l'article salat, l'ús

↳ **Contingut (A)**
(L)

Adequació (L)

Contingut (L)

adequació (L)

d'articles personals *en* i *na* davant de noms propis i canviant algunes paraules del vocabulari català com, *al·lot* i *al·lota*, *ca*, *moix* i *boix*. El castellà va ser poc conegut abans de la unió de les dues corones de Catalunya-Aragó i de Castella. Aleshores, el castellà va ser imposat tant a l'administració com a l'ensenyament per la monarquia borbònica. Tot i la imposició oficial del castellà per part de la dictadura, el català va continuar sent l'única llengua de relació social fins a l'arribada del turisme, als anys ~~1950~~ cinquanta, i l'arribada d'immigrants castellanoparlants. Des de llavors el català cada vegada ha deixat de ser menys freqüent entre els comerciants a les Balears i ha estat patint una diglòssia i un retrocés permanent.

Cohesió (A)

Normativa (A)

A causa d'aquest retrocés en el parlar del català, al ~~2004~~ 1986, quan el Govern de les Illes Balears va haver de crear una llei on es demanava, entre altres preceptes, que el català *ha* de ser present en els diversos àmbits d'ús oficial de l'administració, és a dir, que era obligatori que com a mínim un dels documents de l'empresa fos en llengua catalana. Després, al 2007 aquesta llei va ser modificada i va passar a ser la llei 3/2007 on es deia que el català només era indispensable per als funcionaris que treballin de cara al públic, per tant el català deixa de ser un requisit indispensable per a treballar. En els anys següents es fan una o dos modificacions més a la llei que corroboren les polítiques del PP i afavoreixen el castellà com a llengua oficial. Finalment al 2016 es crea la llei 3/2016, modificació de la llei del 2007, on es demana un nivell obligatori de B2 de català per a poder entrar a qualsevol negoci de les Illes; el català torna a ser un requisit necessari per a treballar.

Normativa (A)

Cohesió (A)

Nosaltres creiem que és necessari aplicar aquesta llei, com d'altres, ja que la diglòssia del català a les Illes Balears és una realitat i creiem que per a que no desaparegui és necessari que es segueixi parlant co-oficialment amb el castellà. A més, el català, des del segle XIII ha estat la llengua parlada a les Illes Balears, i creiem que ha de seguir sent així.

Cohesió (A)

Normativa (A)

Problema és que el català

Adequació (L)

Diglòssia del català a les Illes Balears: realitat o ficció?

Les Illes Balears són un conjunt de cinc illes, entre d'elles quatre habitades, situades a la Mediterrània Oriental, a l'est de la Península Ibèrica. Hi trobem les illes de Menorca, Mallorca i Cabrera, que juntes formen les illes Gimnèsies, i després hi trobem les illes d'Eivissa i Formentera, que formen les illes Pitiuses. Al 2011, segons el cens de l'INE (Institut Nacional d'Estadística d'Espanya) el nombre de persones que hi vivien era d'1.113.114, la majoria residents de Palma de Mallorca o la seva àrea metropolitana. Nosaltres creiem que a causa de la extensa població, on la majoria són castellanoparlants, el català està patint diglòssia tant en l'àmbit professional com en el casolà.

Al 2011, tota la gent major de 15 anys vivint a les Illes Balears arribava al nombre de 804.800 habitants. D'aquests majors d'edat el 93,1% entenen el català, el 74,6% el sabia parlar, el 79,6% el sabia llegir i només el 46,9% el sabia escriure. Això succeeix perquè al parlar una llengua propera al llatí et facilita la comprensió d'una altra llengua germana. Per exemple, si llegiu alguna cosa en portuguès o italià, el més probable és que ho entengueu ja que l'estructura de les frases i el vocabulari és molt semblant. En canvi el parlar la llengua i escriure-la és més complicat perquè això ja requereix una pràctica i contacte constant amb la llengua.

Tocant les altres llengües, en aquest últim segle el nombre de turistes parlants d'idiomes variats no ha parat d'augmentar i no creiem que ho arribi a fer mai. Tanmateix, les Illes Balears, des del segle XIII, sempre han estat molt transitades. Primer van ser conquerides per la monarquia catalano-aragonesa i poblades per catalans i valencians, d'aquí és on creiem que ve la barreja dels dialectes occidentals, centrals i septentrional que va donar pas als dialectes Balears: el Menorquí, el Mallorquí i l'Eivissenc i Formenterenc. Es caracteritzen sobretot per usar principalment l'article salat, l'ús d'articles personals *en* i *na* davant de noms propis i canviant algunes paraules del vocabulari català com, *al·lot* i *al·lota*, *ca*, *moix* i *boix*. El castellà va ser poc conegut abans de la unió de les dues

corones de Catalunya-Aragó i de Castella. Aleshores, el castellà va ser imposat tant a l'administració com a l'ensenyament per la monarquia borbònica. Tot i la imposició oficial del castellà per part de la dictadura, el català va continuar sent l'única llengua de relació social fins a l'arribada del turisme, als anys cinquanta, i l'arribada d'immigrants castellanoparlants. Des de llavors el català cada vegada ha deixat de ser menys freqüent entre el comerç a les Balears i ha estat patint una diglossia i un retrocés permanent.

GOVERN ILLES BALEARS

A causa d'aquest retrocés en el parlar del català, s'han aplicat varies lleis al llarg dels anys respecte la llengua a les oficines i llocs de treball. Al 1986 el Govern de les Illes Balears va crear la primera llei, on es demanava, entre altres preceptes, que el català era obligatori com a mínim en un dels documents de l'empresa. Després, al 2007 aquesta llei va ser modificada i va passar a dictar que la llengua catalana només era indispensable per als funcionaris que treballaven de cara al públic, per tant el català deixa de ser un requisit indispensable per a treballar. En els anys següents es fan una o dos modificacions més a la llei que corroboren les polítiques del PP i afavoreixen el castellà com a llengua oficial. Finalment al 2016 es crea la llei 3/2016, modificació de la llei del 2007, on es demana un nivell obligatori de B2 de català per a poder entrar a qualsevol negoci de les Illes; el català torna a ser un requisit necessari per a treballar.

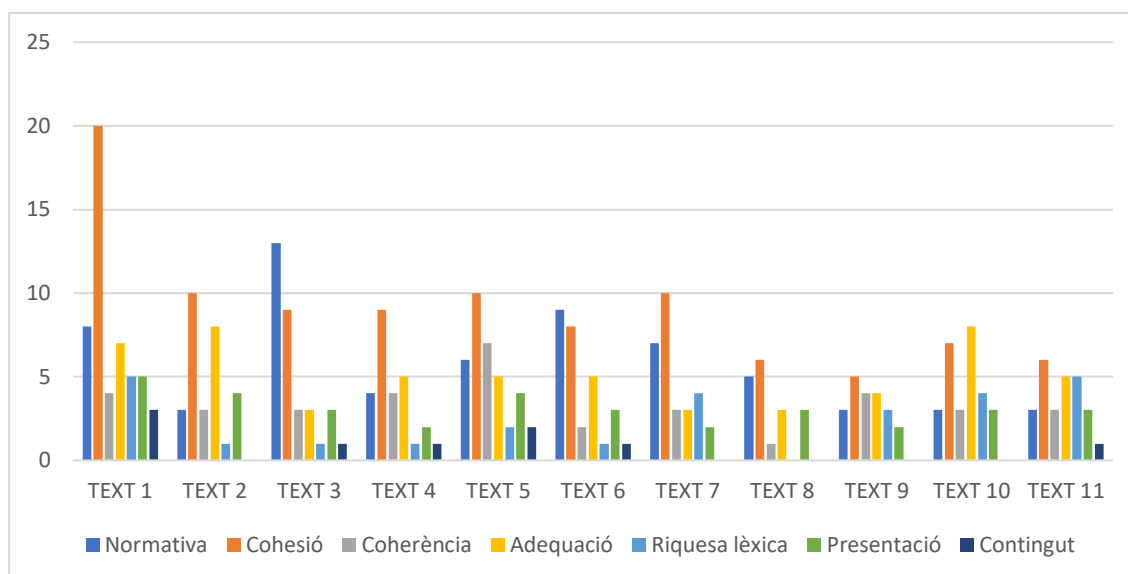
Nosaltres creiem que és necessari aplicar aquesta llei, com d'altres, ja que la diglossia del català a les illes Balears és una realitat i creiem que per a que no desaparegui és necessari que es segueixi parlant co-oficialment amb el castellà. A més, el català, des del segle XIII ha estat la llengua parlada a les illes Balears, i creiem que ha de seguir sent així.

Per això, trobem bé que el català sigui un requisit necessari per als funcionaris de les Illes Balears.

Al ...: ILL ...
Informació extreta de wikipedia i <https://bit.ly/2uteGgK>
Imatges extretes de Google

En el quadre i gràfic inferiors s'observen el número total de modificacions dels 11 textos, repartits en les set categories.

	TEXT 1	TEXT 2	TEXT 3	TEXT 4	TEXT 5	TEXT 6	TEXT 7	TEXT 8	TEXT 9	TEXT 10	TEXT 11	TOTAL
Normativa	8	3	13	4	6	9	7	5	3	3	3	64
Cohesió	20	10	9	9	10	8	10	6	5	7	6	100
Coherència	4	3	3	4	7	2	3	1	4	3	3	37
Adequació	7	8	3	5	5	5	3	3	4	8	5	56
Riquesa lèxica	5	1	1	1	2	1	4	0	3	4	5	27
Presentació	5	4	3	2	4	3	2	3	2	3	3	34
Contingut	3	0	1	1	2	1	0	0	0	0	1	9
TOTAL:	52	29	33	26	36	29	29	18	21	28	26	

Diferències quantitatives de les modificacions per textos

Si ens fixem en la xifra total de canvis veiem que aquesta canvia substancialment entre els diferents articles. La mitjana de modificacions dels onze textos ha estat de 29,72 canvis. N'hi ha un (Text 1) que ha passat de la cinquantena, mentre que un altre (Text 8) s'ha quedat amb 18.

Malgrat aquestes diferències, el nombre total de modificacions no comporta que l'article sigui més llarg, més ric o més complet. L'únic que denota ha estat que el text ha sofert més o menys canvis i, per tant, no es garanteix que com més modificacions tingui el text, el resultat global sigui més satisfactori.

Així, i com a tall d'exemple, veiem que el text amb més modificacions (Text 1) i el que n'ha tingut menys (Text 8) van aconseguir la mateixa qualificació final, Assoliment Excel·lent, atès que havien complert la seva tasca de forma extraordinària. En els casos del Text 3 i del Text 9, ambdós tenen una extensió similar i una qualificació d'Assoliment Notable, mentre que el nombre de modificacions varia exponencialment, de 33 a 21.

Modificacions segons les categories

Apreciem com les modificacions de cohesió són les més esteses en conjunt i també en vuit dels onze articles. Per darrere hi trobem les modificacions de normativa, prevalent en dos articles, i adequació, en un. Observem, doncs, que les modificacions d'aspectes formals i de contingut s'entrellacen constantment.

Ara entrarem a veure'n una per una amb exemples il·lustratius.

Cohesió

La cohesió ha estat l'aspecte més modificat al llarg dels diferents processos d'escriptura. Els estudiants han aprofitat l'eina en línia per alterar l'ordre, sobretot, de frases que havien escrit prèviament ells mateixos o els seus companys. Un clar exemple el trobem en el text 1, en què una alumna havia escrit “Al 2011, la gent total major de 15 anys...” i que després corregeix per “Al 2011, tota la gent major de 15 anys...”, una alteració d'ordre dins d'una mateixa frase que en millora la lectura.

Dins d'aquest aspecte, també destaquem la incorporació de marcadors textuais com: “A causa d'aquest retrocés”, “com d'altres”, “tant a... com a...” o “entre d'elles”, totes elles extretes del mateix text 1 i que s'han anat afegint o canviant durant el procés.

En el text 5 trobem una modificació referent a la puntuació. A continuació deixem un fragment amb un incís. Els autors van considerar, després d'haver-lo escrit, que havia d'anar entre comes.

“Per això és, que per treballar com a funcionari, el millor seria poder entendre el màxim d'idiomes possible per poder assolir la feina, **sobretot l'idioma cooficial de la comunitat en que t'hi trobes,** així com es demana l'anglès o l'alemany en la majoria de llocs de treball d'avui en dia, siguin del país que siguin”.

Coherència

Pel que fa a la coherència, veiem que el text 5 és el que més modificacions ha sofert d'aquest aspecte. Per facilitar l'ordre lògic i aclarir les idees, van afegir elements com “Imagina que fas una feina que requereix comunicació amb els clients” per introduir un

argument a favor del requeriment del català. O també van incorporar un aclariment: “és a dir, que hi ha gent que no reconeix el català com a llengua pròpia”, per reforçar la idea.

Dins d'aquest apartat hi trobem totes les modificacions respecte l'estructura del text, amb una importància destacada en les conclusions. Els integrants del text 3, a les acaballes de la classe, van afegir una oració per acabar de donar forma a la seva conclusió: “Finalment amb aquests arguments podem dir que el valencià lingüísticament és català, però no deixa de ser una llengua pròpia”.

Adequació

Els canvis d'adequació més visibles han estat referents al registre de l'article d'opinió i de les seves característiques. Alguns grups han apostat per afegir preguntes retòriques, un element propi de la tipologia textual i del qual se n'havia posat èmfasi al llarg de la SD. Per exemple, els integrants del grup 7, per acabar un argument van afegir: “si el trobem [el dialecte central] en tots aquests llocs, per què no hauríem de trobar-lo a la televisió?”.

La incorporació de la primera persona (en singular o plural) també és una característica pròpia de l'article d'opinió i, al llarg del procés d'escriptura, el 91% dels grups l'han anat incorporant esglaonadament per donar-li forma. Per exemple, el grup 3, abans de lliurar-lo, van afegir “aquí ens trobem amb el gran dubte”, el grup 6 “com hem dit abans” o el 8 “amb tots aquests arguments, volem remarcar...”.

Riquesa lèxica

La riquesa lèxica, substituint paraules ja escrites per altres que denoten un domini més extens de la llengua, s'ha apreciat en tots els articles, a excepció del Text 8. Així, i per no repetir “funcionaris”, el grup 6 s'ha decantat per escriure “treballadors de l'estat”, el grup 1 ha canviat “gent” per “turistes” i el grup 9 ha canviat “no tindrien l'opció d'aprendre” per “no tindrien l'oportunitat d'aprendre”.

Normativa

Els canvis ortogràfics (42%), però també sintàctics (35%), han predominat dins de les modificacions catalogades com a normativa. En aquest sentit, les integrants del text 1 han canviat un pronom de relatiu “que” per “on”:

“Nosaltres creiem que a causa de l’extensa població de Palma de Mallorca, **on** la majoria són castellanoparlants, el català està patint diglòssia tant en l’àmbit professional com en el casolà”.

S’ha modificat un “al” per “el” al tractar-se d’una anticipació del complement directe:

“En els anys següents es fan una o dues modificacions més la llei que corroboren les polítiques del PP i afavoreixen **el** castellà com a llengua oficial”.

Un altre canvi clar de normativa el veiem al text 3, en què un integrant ha vist necessari la incorporació de la preposició a:

“Es podria dir que el valencià per **a** molts de nosaltres ens sembla un dialecte..”

Els alumnes del Text 5, per exemple, es van adonar que “hi han” no estava acceptat i ho van retocar:

“De fet, hi **ha** 867 places ofertes per exercir d’educadors infantils...”

Presentació formal

A mesura que avançaven el procés d’escriptura, els estudiants anaven incorporant fotografies que s’adequaven al tema que havien escrit, predominant mapes per situar el dialecte. També hi destaquen els canvis tipogràfics dels titulars perquè, a un primer cop d’ull, es pogués diferenciar de la resta del text: amb negreta i una mida més gran. Al text 3, fins i tot, es va canviar el color del titular.

Contingut

Com s'ha explicat, dins del grup contingut hem inclòs totes aquelles incorporacions, que no modificacions, de caràcter teòric, escrites a partir del dia 22 de març a les 9:15h, quan es va posar èmfasi en la necessitat d'incloure teoria de la dialectologia i sociolingüística. Fins a sis articles d'opinió (55%) van afegir-ne just després que haguéssim fet el recordatori. En aquest sentit, les integrants del text 1 i 6 van detallar l'ús de l'article salat i paraules pròpies del balear com “al·lot i al·lota, ca, moix i boix”.

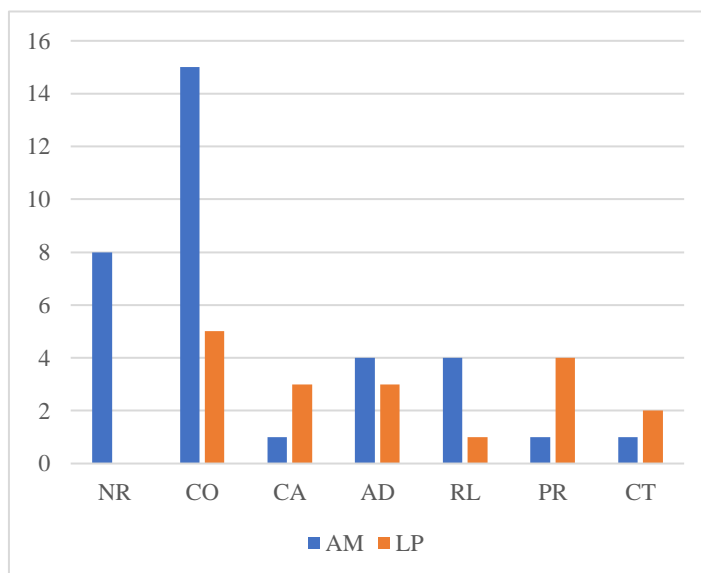
6.2.3 Els rols adoptats durant el procés d'escriptura

Ara entrarem a fer una anàlisi de tots els textos per establir els rols dels seus integrants, diferenciant quin dels membres de cada grup havia fet cada un dels canvis. Hem escrit només les inicials per respectar l'anonimat.

És important posar èmfasi en el fet que l'adopció dels rols dels estudiants ha estat fruit de l'espontaneïtat i sense ser-ne conscients. Alguns d'ells han tingut comportaments de més d'un rol en moments diferenciats del procés.

TEXT 1

	AM	LP
Normativa (NR)	100%	0%
Cohesió (CO)	75%	25%
Coherència (CA)	25%	75%
Adequació (AD)	57%	43%
Riquesa lèxica (RL)	80%	20%
Presentació (PR)	20%	80%
Contingut (CT)	33%	67%

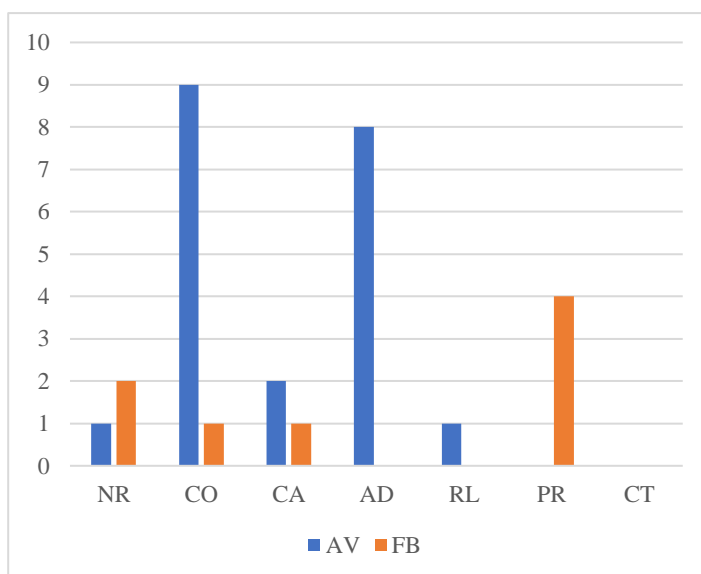

Tenint aquestes dades a la mà, podríem afirmar que l'estudiant AM ha adquirit el rol d'**escriptor**, amb una prevalença amb els canvis de cohesió. És el principal responsable d'afegir informació i donar forma a l'article, entrelaçant les oracions i els paràgrafs. En el tram final del procés de redacció, també ha assumit la tasca de **revisió**, fent el 100% de

les correccions de normativa. Per la seva banda, LP ha fet d'**editor**, amb una clara presència en la presentació formal (100%). Així mateix, la seva tasca ha estat clau perquè el text acabés tenint forma d'article d'opinió, amb canvis de coherència, adequació i, finalment, afegint contingut propi de sociolingüística.

TEXT 2

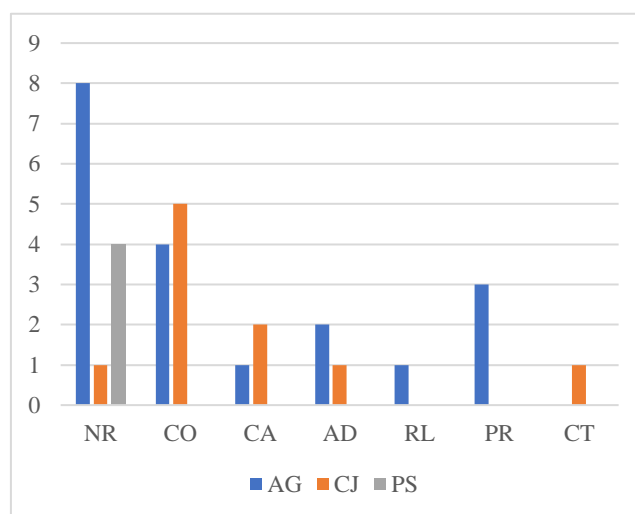
	AV	FB
Normativa (NR)	33%	67%
Cohesió (CO)	90%	10%
Coherència (CA)	67%	33%
Adequació (AD)	100%	0%
Riquesa lèxica (RL)	100%	0%
Presentació (PR)	0%	100%
Contingut (CT)	0%	0%

En aquest cas, AV ha adoptat un rol d'**escriptor**, amb el 100% de la responsabilitat en adequació i riquesa lèxica, i un alt percentatge de cohesió (90%) i coherència (67%). AV ha portat, doncs, el pes principal en el procés d'escriptura, afegint la informació necessària i donant-li la forma pròpia d'article d'opinió (estructura i primera persona del plural). FB, per contra, ha establert dos rols: el de **revisor**, assumint un paper predominant en els canvis de normativa ortogràfica, i el d'**editor**, amb la incorporació de fotografies i canvis tipogràfics per diferenciar el titular del cos del text.

TEXT 3

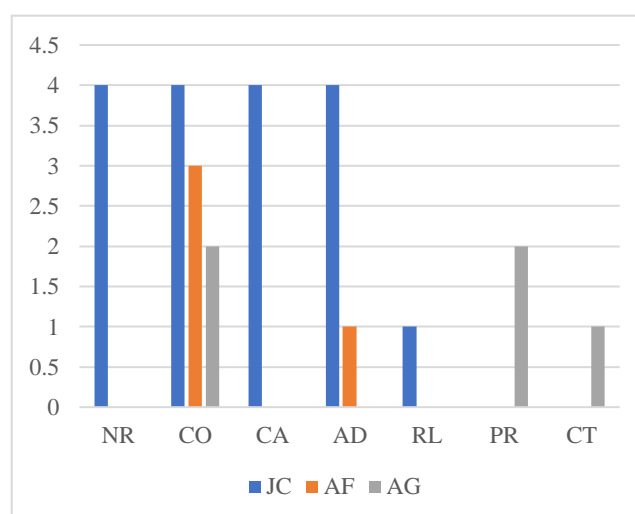
	AG	CJ	PS
Normativa (NR)	62%	7%	31%
Cohesió (CO)	44%	56%	0%
Coherència (CA)	33%	67%	0%
Adequació (AD)	67%	33%	0%
Riquesa lèxica (RL)	100%	0%	0%
Presentació (PR)	100%	0%	0%
Contingut (CT)	0%	100%	0%

Es tracta d'un grup format per tres estudiants, on també es veu una diferència de rols. AG ha adoptat el paper d'**editor**, amb una majoria de canvis d'adequació (67%), amb la incorporació de la primera persona del plural, encarregant-se de la presentació formal. Per la seva banda, CJ també ha agafat el paper d'**editor**, no només sobresortint a la categoria de coherència (67%), sinó també a la de contingut teòric (100%), aportant la teoria necessària per complir amb la pauta d'avaluació. Finalment, PS només ha actuat de **revisor**, amb canvis de normativa (31%).

TEXT 4

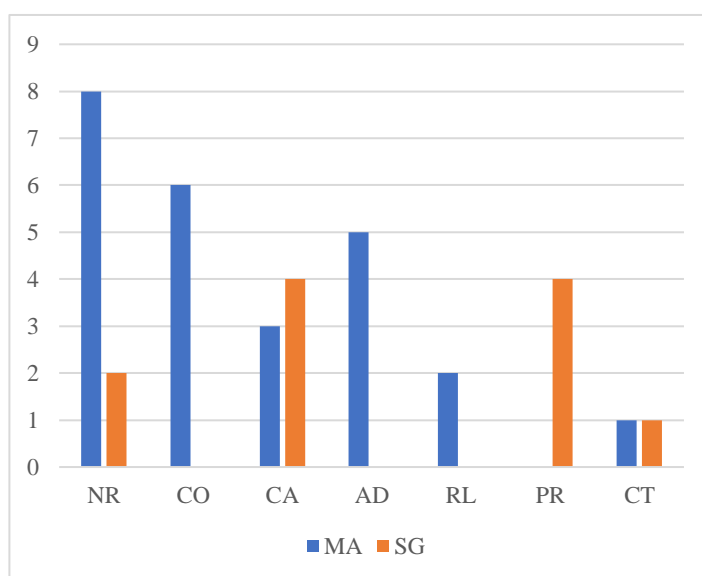
	JC	AF	AG
Normativa (NR)	100%	0%	0%
Cohesió (CO)	45%	33%	22%
Coherència (CA)	100%	0%	0%
Adequació (AD)	80%	20%	0%
Riquesa lèxica (RL)	100%	0%	0%
Presentació (PR)	0%	0%	100%
Contingut (CT)	0%	0%	100%

JC i AG han assumit rols d'**editors**, tot i que amb unes modificacions diferenciades entre els dos. JC ha estat fonamental perquè el text tingui característiques pròpies de l'article d'opinió (ús de la primera persona i estructura –adequació–), les idees siguin clares (canvis de coherència) i s'hi vegi un domini de la llengua (riquesa lèxica). AG, en canvi, s'ha encarregat de donar-li forma visualment, amb la incorporació d'un quadre de xifres i fotografies. AF, per altra banda, ha assumit un paper de **revisor**, ajudant amb modificacions de cohesió i adequació per facilitar-ne la lectura.

TEXT 5

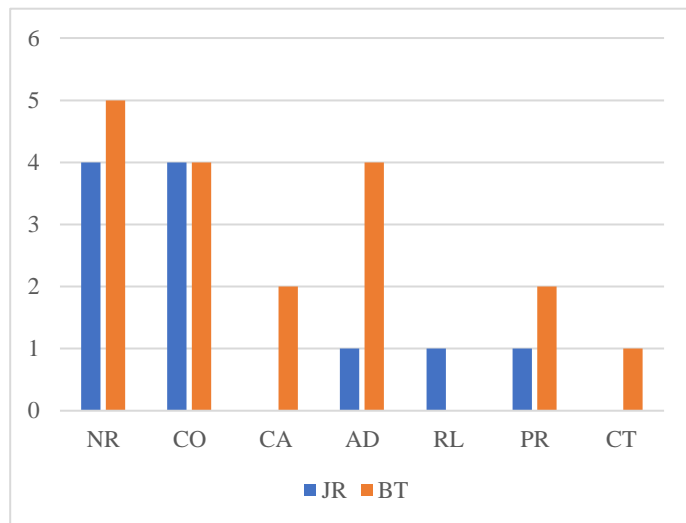
	MA	SG
Normativa (NR)	80%	20%
Cohesió (CO)	100%	0%
Coherència (CA)	43%	57%
Adequació (AD)	100%	0%
Riquesa lèxica (RL)	100%	0%
Presentació (PR)	0%	100%
Contingut (CT)	50%	50%

Els rols dels integrants del Text 5 estan molt definits. MA destaca en cohesió, adequació i riquesa lèxica (100%), fet que reforça el seu paper d'**escriptor**. Ha estat qui ha portat el pes principal de la redacció i ha enllaçat les diferents parts del text amb connectors. SG ha assumit el paper d'**editor**, fent pinzellades en normativa (20%), coherència (57%) i agafant el pes de la presentació (100%).

TEXT 6

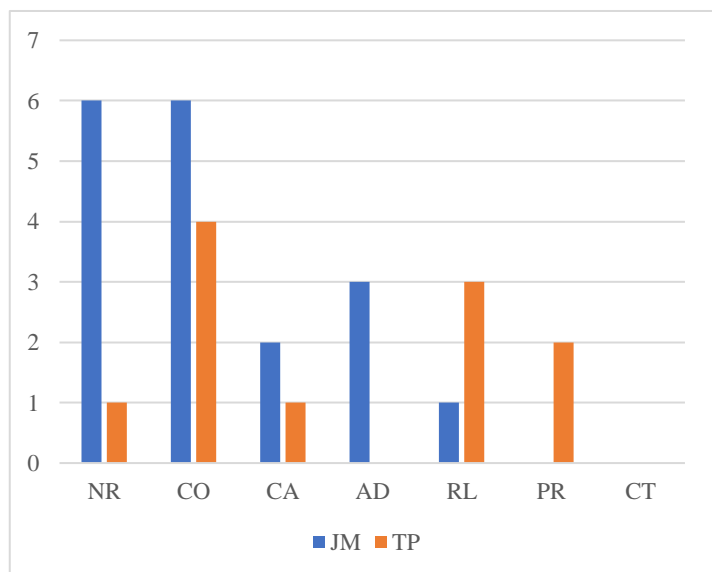
	JR	BT
Normativa (NR)	44%	56%
Cohesió (CO)	50%	50%
Coherència (CA)	0%	100%
Adequació (AD)	20%	80%
Riquesa lèxica (RL)	33%	67%
Presentació (PR)	100%	0%
Contingut (CT)	0%	100%

JR ha actuat com a **escriba**, ja que s'ha encarregat d'escriure nova informació amb canvis en cohesió, adequació i riquesa lèxica, d'allò que ell mateix havia escrit. Tanmateix, ha acabat agafant el rol d'**editor**, pel que fa als canvis de presentació. Per la seva banda, BT ha estat qui ha fet correccions d'allò que havia redactat JR, tot i que també ha afegit parts noves de l'article. Per això, podríem afirmar que BT ha assumit el rol d'**editor**, encarregant-se de les modificacions de coherència, adequació, normativa, contingut i riquesa lèxica.

TEXT 7

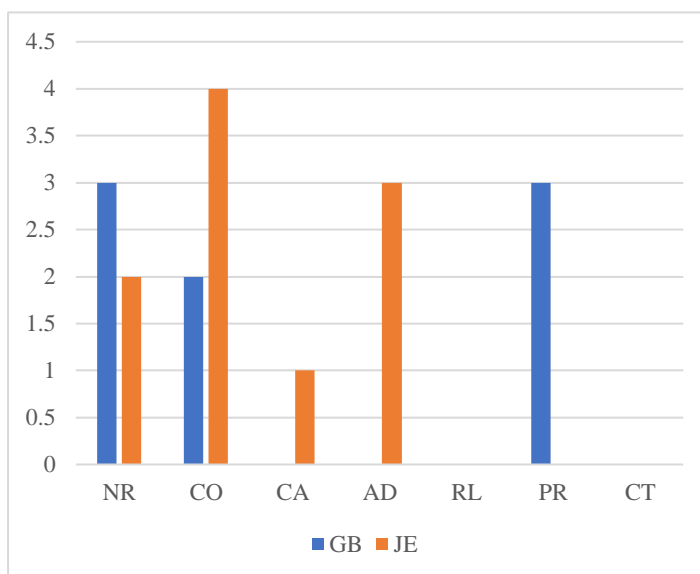
	JM	TP
Normativa (NR)	86%	14%
Cohesió (CO)	60%	40%
Coherència (CA)	67%	33%
Adequació (AD)	100%	0%
Riquesa lèxica (RL)	25%	75%
Presentació (PR)	0%	100%
Contingut (CT)	0%	0%

TP ha adoptat un rol d'**editor**: ha deixat el pes fonamental de l'escriptura de l'article al seu company i s'ha centrat en modificacions de cohesió, coherència i riquesa lèxica d'allò que havia escrit JM, encarregant-se també de la presentació. JM, per contra, ha actuat d'**escriptor**, donant forma a l'article d'opinió, afegint figures retòriques i la primera persona del plural. A la vegada, però, també ha actuat de **revisor**, fent una última repassada amb modificacions de normativa.

TEXT 8

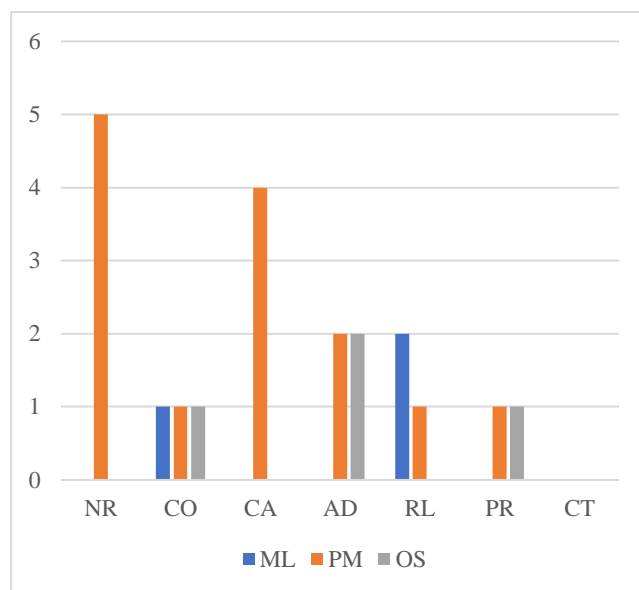
	GB	JE
Normativa (NR)	60%	40%
Cohesió (CO)	33%	67%
Coherència (CA)	0%	100%
Adequació (AD)	0%	100%
Riquesa lèxica (RL)	0%	0%
Presentació (PR)	100%	0%
Contingut (CT)	0%	0%

Els estudiants que han integrat el grup 8 són els qui menys modificacions han fet al llarg del procés d'escriptura. Tanmateix, veient la naturalesa d'aquests canvis podem veure com JE ha ocupat el paper d'**escriptor**, amb moltes intervencions en cohesió (67%), coherència i adequació (100%). GB, en canvi, s'ha postulat com a **revisor** i ha agafat el rol d'**editor** al moment de fer les modificacions de presentació (100%).

TEXT 9

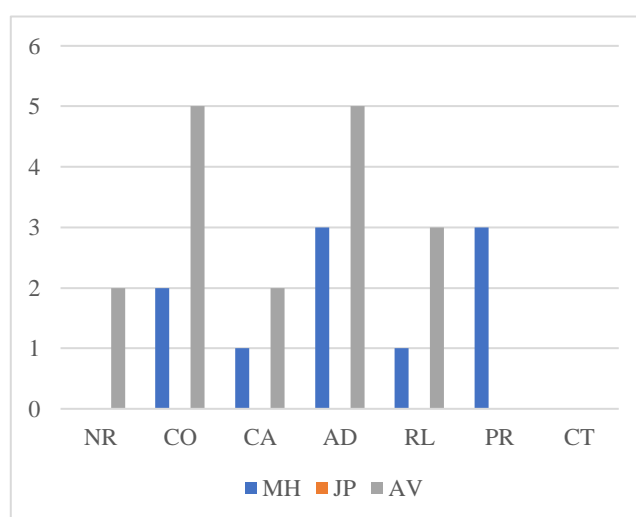
	ML	PM	OS
Normativa (NR)	0%	100%	0%
Cohesió (CO)	33%	33%	33%
Coherència (CA)	0%	100%	0%
Adequació (AD)	0%	50%	50%
Riquesa lèxica (RL)	67%	33%	0%
Presentació (PR)	0%	50%	50%
Contingut (CT)	0%	0%	0%

Mentre que PM ha adoptat el rol d'**editor**, participant en totes les categories possibles menys la de contingut, ML ha actuat com a **revisor**, amb modificacions de cohesió (33%) i de riquesa lèxica (67%). Per altra banda, OS ha fet d'**escriba**, afegint constantment informació nova que els companys anaven retocant, i, a les acaballes del text, s'ha erigit com **editor** amb la presentació formal de l'article.

TEXT 10

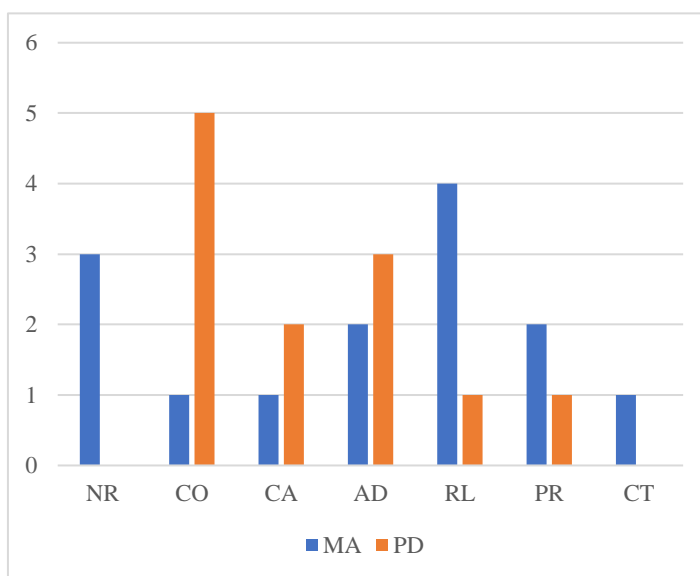
	MH	JP	AV
Normativa (NR)	0%	0%	100%
Cohesió (CO)	29%	0%	71%
Coherència (CA)	33%	0%	67%
Adequació (AD)	38%	0%	62%
Riquesa lèxica (RL)	25%	0%	75%
Presentació (PR)	100%	0%	0%
Contingut (CT)	0%	0%	0%

Es tracta d'un grup amb el cas d'un alumne, JP, qui no ha participat en el desenvolupament de l'article, d'aquí que no aparegui a la gràfica i a la quadrícula totes les categories estiguin al 0%. Tanmateix, sí que podem veure l'adopció de rols en els seus dos companys. MH ha alternat el rol d'**escriptor** amb el d'**editor**, d'aquest últim en destaca la cura total que ha tingut per a la presentació. AV, per altra banda, ha actuat com a **editor**, sobresortint en totes les categories menys a la de presentació, amb presència destacada a normativa (100%), cohesió (71%) i riquesa lèxica (75%). Per tant, en aquest text, AV i MH s'han repartit la responsabilitat d'anar avançant la redacció.

TEXT 11

	MA	PD
Normativa (NR)	100%	0%
Cohesió (CO)	17%	83%
Coherència (CA)	33%	67%
Adequació (AD)	40%	60%
Riquesa lèxica (RL)	80%	20%
Presentació (PR)	67%	33%
Contingut (CT)	100%	0%

Estem davant d'un cas en què els dos membres del grup han actuat d'**editors**, ja que els dos han participat en la cohesió, coherència, adequació, riquesa lèxica i presentació. A més, MA també ha tingut un paper destacat en la correcció normativa (100%) i en la incorporació de contingut teòric (100%). Així, podem confirmar que els dos han contribuït a donar forma a l'article d'opinió equilibradament.

7. Conclusions

L'escriptura col·laborativa es configura com una tècnica amb una llarga trajectòria a les aules. La investigació que s'ha fet en acabar la implementació de la SD *Mulla't amb la dialectologia!* ha permès fer-ne una anàlisi quantitativa i qualitativa més enllà, ja que ha servit per estudiar quines potencialitats se'n poden extreure d'aquesta modalitat en línia.

En primer lloc, podríem dir que una àmplia majoria de l'alumnat valora positivament l'entrada de les noves tecnologies a les classes i s'hi senten a gust. També a l'hora d'elaborar textos, ja que el 56% dels estudiants han contestat que veien el Google Drive com una eina molt útil i un 32% com a força útil.

Paral·lelament, el 52% de l'alumnat és favorable a la implementació de l'escriptura col·laborativa. En destaquen el benefici que els suposa tenir diversos punts de vista, així com el fet de compartir opinions i idees. Tot ens porta a pensar, doncs, que una mica més d'un terç de la classe (36%) prefereix escriure de forma individual, malgrat que tampoc es mostra categòricament en contra de les redaccions en grup. En aquest punt, però, és important recalcar que, quan l'alumnat va respondre l'enquesta, tenia en ment el text argumentatiu i, d'aquí, que les principals crítiques cap a aquesta metodologia estiguessin encaminades a la dificultat de trobar consens amb la tesi.

Per tant, **l'escriptura col·laborativa és una metodologia de treball que, tot i agradar a la majoria dels estudiants, convé no abusar-ne**; ja que acabaria perdent la capacitat de motivació extra que actualment comporta. Potser l'article d'opinió no és el gènere discursiu més adequat per començar a treballar aquest tipus d'escriptura i **apostaríem per treballar-la amb textos descriptius, narratius o, fins i tot, dialogats**. Un cop l'alumnat estigui més familiaritzat amb la tècnica cooperativa, ja es podria entrar a fons amb els textos argumentatius, els quals conviden de manera més notòria al diàleg i a la negociació.

A partir d'aquest punt, entrem a desgranar les potencialitats de l'escriptura col·laborativa des de la vessant del procés d'aprenentatge dels estudiants i com els docents la poden aprofitar.

La implicació per part de tot l'alumnat en l'elaboració dels articles d'opinió ens ha permès veure que, escriure conjuntament i simultàniament amb companys, augmenta les actituds de cooperació i compromís. Així, també reforça **l'escriptura com a mitjà per estructurar el pensament**; al mateix temps que, la necessitat d'arribar a un consens, comporta una **implicació activa i reflexiva**, amb actitud dialogant i d'escolta. Es tracta de dues capacitats recollides al document de Competències bàsiques de l'àmbit lingüístic (Departament d'Educació, 2015: 57 i 60).

Per altra banda, veiem que la redacció en grup permet que **els alumnes siguin conscients en tot moment del seu propi procés d'aprenentatge**. El fet de ser capaços de qüestionar-se que modificant un fragment escrit prèviament en millora el resultat final implica un grau de maduració metalingüística i estilística elevats. Si mirem en deteniment els canvis per categoria, veiem que:

- Les modificacions de **normativa** impliquen una important reflexió, no només ortogràfica, sinó també sintàctica i morfològica.
- Els canvis de **cohesió** denoten un domini dels marcadors textuais, d'ordre en elements dins de la frase i de la puntuació.
- La capacitat de mostrar les idees de forma clara i ben estructurades en parts diferenciades es veu reflectida en les modificacions de **coherència**.
- La interiorització i reflexió del gènere de l'article d'opinió queda demostrada amb els canvis referents a **adequació**.
- Les modificacions de **riquesa lèxica** denoten el domini de la llengua i la capacitat de trobar sinònims i aplicar-los correctament.
- L'estil formal de l'article d'opinió queda reflectit dins de la categoria de **presentació**.
- Els canvis de **contingut** impliquen un grau elevat d'interiorització dels conceptes exposats a les sessions, en aquest cas de la sociolingüística del català.

El professorat pot intuir el paper d'un alumne concret en un procés de redacció però no ho pot corroborar si no és amb l'anàlisi que permet una eina com Google Drive, mirant quantes intervencions ha fet i de quina categoria. Per això, la identificació d'uns

rols adoptats per als integrants de cada grup són una font important de coneixement per al professorat. És important recalcar que, en aquest cas, els estudiants van adoptar un o més rol de forma espontània, sense la intervenció del docent.

D'aquesta manera, l'anàlisi ens permet veure que, en una escriptura col·laborativa en què tots els alumnes hi participen activament, els estudiants agafen unes responsabilitats diferents amb l'objectiu d'aconseguir un bon producte final. Així, **cada alumne es fa responsable d'una part del text, seguint l'interès personal i/o l'aspecte lingüístic que domina més.**

Si un estudiant gaudeix redactant, és més susceptible d'adoptar un rol d'escriptor, d'escriba o d'editor, malgrat que en un determinat moment pot agafar-lo també de revisor. És a dir, **els rols no són excloents però sí que determinen**, en certa mesura, **l'actitud de l'estudiant vers la redacció.**

Conèixer els rols adoptats per als estudiants, així com en quines categories de modificacions destaquen i en quines flaquegen, dona un ampli ventall de possibilitats al docent per a què els seus alumnes millorin en determinats aspectes o es converteixin en guies per ajudar els companys, tot posant en pràctica el concepte de bastida (*scaffolding*) (Fontich, 2011: 68-75).

En aquest sentit, el docent pot aprofitar per analitzar quins estudiants adopten uns rols en concret per, en una futura pràctica d'escriptura col·laborativa, fer ell mateix els grups de treball. Podria incentivar que un alumne que ha tingut el paper d'escriptor s'ajunti amb un de revisor i que els faci intercanviar els rols. O també podria aparellar dues persones que prèviament havien adoptat el mateix rol per veure com es reparteixen ara el treball. O, finalment, podria provocar que un estudiant adopti un rol que li costa per així poder desenvolupar-se i afrontar els reptes del procés d'escriptura que li suposen més dificultats.

El mateix podria ocórrer amb la tipologia de modificacions. Per exemple, si percebem que un estudiant mostra dificultats en cohesió i coherència, podríem incentivar-lo a treballar amb un alumne que hagi adoptat prèviament un rol d'escriptor i hagi excel·lit en la seva tasca. Així, aquest alumne que ja té una llarga trajectòria dominant l'escriptura podria ajudar el seu company. Un altre exemple podria ser el d'un estudiant que té

dificultats greus d'ortografia i sintaxi, el qual se'l podria fer treballar amb un alumne que hagi estat revisor i/o editor i hagi destacat positivament.

D'aquesta manera, els estudiants que hagin sobresortit prèviament amb els seus rols poden actuar de guies d'altres companys de classe a qui els costen uns aspectes concrets que ells ja tenen interioritzats. Per tant, seria ideal que, un cop s'hagin detectat els rols, les habilitats i les mancances dels estudiants, **els docents organitzin equips col·laboratius que permetin als alumnes aprendre dels seus companys**; reforçant, així, la motivació i actituds de compromís i cooperació.

I no només això, el docent pot aprofitar les dades recollides per fer una intervenció més personalitzada per a cada alumne i incentivar-lo a fer exercicis per millorar en aquells aspectes on no hagi demostrat un clar domini.

En resum, escriure de forma cooperativa promou la motivació dels estudiants, amb una implicació activa i reflexiva, al mateix temps que permet estructurar el pensament. També provoca que els alumnes siguin partícips, en tot moment, del seu procés d'aprenentatge, esmenant errors que havien comés anteriorment i/o incorporant millores contínues en el text. A la vegada, els brinda l'oportunitat d'especialitzar-se amb una tasca que els motiva o ja dominen, o bé centrar-se en aspectes que flaquesen amb l'objectiu de millorar-los.

Per tant, no és agosarat afirmar que **l'escriptura col·laborativa en línia a les aules té unes potencialitats paleses per a l'alumnat de secundària, però també per als docents**; tot i que convé no abusar-ne i trobar els espais adequats per posar-la en pràctica.

Després de les reflexions exposades en aquesta investigació, quedem-nos amb les paraules de Bustos (2009).

Se ha de potenciar al estudiar la escritura colaborativa como proceso: que los estudiantes participen a lo largo de todo el proceso de escritura compartiendo la responsabilidad en la producción de un texto tanto a nivel de estructura como de contenido y de lenguaje.
(p. 51)

8. Bibliografia

Álvarez, G. i Bassa, L. (2016). Estrategias didácticas para promover la escritura colaborativa mediada por tecnologías: hacia el desarrollo de dinámicas expertas en los grupos de trabajo. *Exlibiris, revista del Departamento de letras* (5), 242-247.

Bustos, A. (2009). Escritura colaborativa en línea. Un estudio preliminar orientado al análisis del proceso de co-autoría. *RIED (Revista Iberoamericana de Educación a Distancia)*, 12, 33-55.

Cassany, D. (1993). *Reparar l'escriptura: Didàctica de la correcció de l'escriu*. Barcelona: GRAÓ.

Fontich, X. (2011). El diàleg a l'aula des de la perspectiva sociocultural: Les nocions de bastida i parla exploratòria. *Articles de Didàctica de la Llengua i de la Literatura* (54), 68-75.

Generalitat de Catalunya. 2015. *Competències bàsiques de l'àmbit lingüístic: Llengua i literatura (catalana i castellana)*. Recuperat de <http://ensenyament.gencat.cat/web/.content/home/departament/publicacions/colleccions/competencies-basiques/eso/eso-linguistic-ca-es-literatura.pdf>

López Gil, K. i Pedraza, C. (2016). Característiques de l'escriptura col·laborativa en línia de textos multimodals en un curs virtual. *BiD: textos universitaris de biblioteconomia i documentació* (37), doi: <https://dx.doi.org/10.1344/BiD2016.37.13>

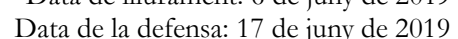
Lowry, P. B., Curtis, A., & Lowry, M. R. (2004). Building a Taxonomy and Nomenclature of Collaborative Writing to Improve Interdisciplinary Research and Practice. *The Journal of Business Communication* (1973), 41(1), 66-99, doi: <https://doi.org/10.1177/0021943603259363>

Ribas, T. (1997). Evaluar en clase de llengua: cómo el alumno gestiona su proceso de escritura. *Textos de Didáctica de la Lengua y de la Literatura* (11), 53-65.

Sanz, C. i Zangara, A. (2012). La escritura colaborativa como una e-actividad. *XVII Congreso Argentino de Ciencias de la Computación*. URI: <http://hdl.handle.net/10915/23661>

Tolmo, E. (2017). *Reflexión metalingüística en el proceso de composición escrita cooperativa en el marco de una secuencia didáctica*. (Tesi doctoral, Universitat Autònoma de Barcelona, Catalunya). Recuperat de: <http://hdl.handle.net/10803/458620>

Anàlisi d'onze articles d'opinió elaborats amb l'eina Google Drive en una classe de 4t d'ESO

ÍNDEX

ANNEX 1 – Pauta d’avaluació i coavaluació,	2
ANNEX 2 – Enquesta realitzada als estudiants,	3
ANNEX 3 – Anàlisi dels articles,	6

ANNEX 1 – PAUTA D'AVALUACIÓ I COAVALUACIÓ

A continuació trobem un exemple d'exercici de coavaluació entre companys, en el qual s'analitzen les mateixes deu categories que la pauta d'avaluació dels docents.

Avaluadors:

1. GB
2. JE

Autors de l'article:

1. AG
2. CJ
3. PS

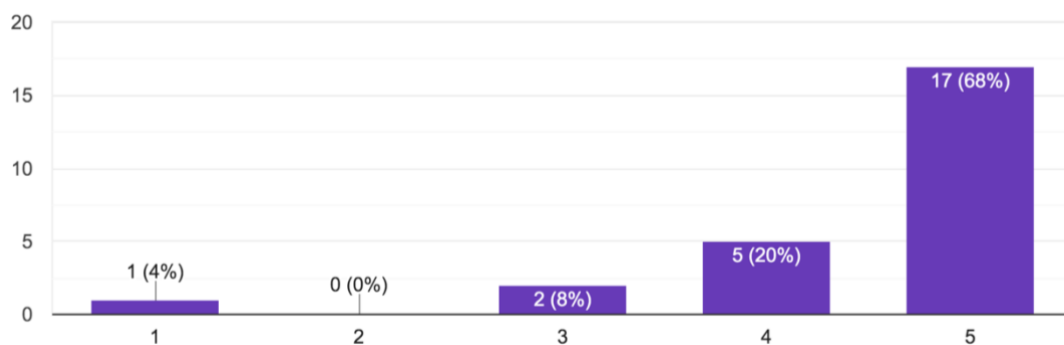
A l'hora d'elaborar l'article d'opinió hauríeu de tenir en compte els següents aspectes, els quals seran els que es tindran en consideració a l'avaluació. Penseu que la vostra avaluació també es tindrà en compte pel que fa a la nota final.

ASPECTES A TENIR EN COMPTE	SÍ	NO	COMENTARIS
Es compleix l'estructura més típica de l'article d'opinió? (Introducció, Desenvolupament i Conclusió)	X		Si que segueix l'estructura
El títol resumeix la idea de l'article? Crida l'atenció?		X	El títol no aporta cap opinió, només esmenta el tema.
S'introdueix la tesi en el primer paràgraf? Està ben explicada?		X	No està clara quina és la seva opinió ni la seva posició
Hi ha arguments sòlids que defensen la tesi? Aquests arguments són variats?	X		Són tant variats que a vegades confon la idea de la tesi.
S'han introduït dos aspectes teòrics explicats a classe per reforçar els arguments?	X		Sí el tema de posar xifres per corroborar dades.
S'han fet servir connectors per donar cohesió al text?	X		No en abundància però podem trobar exemples com: finalment, també, però...
S'han utilitzat recursos retòrics?	X		Han posat percentatges i dates i han posat informacions d'estatuts i diccionaris.
El text és subjectiu?	X		Al final de l'article donen la seva opinió però durant l'article posen informació però que pot despistar a l'hora de saber la seva opinió
La fotografia s'adiu a la temàtica de l'article?	X	X	La conclusió no acaba sent clara i per aquest motiu la imatge es podria acoplar a una única opinió (a favor de la llengua valenciana)
La presentació és l'adequada?	X		

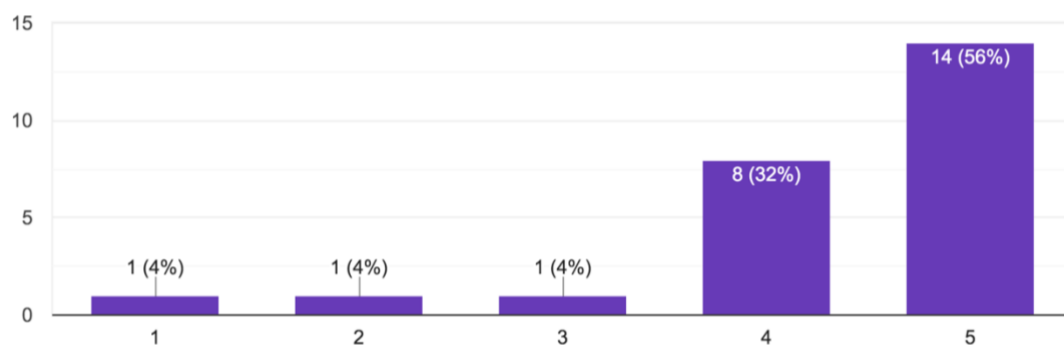
ANNEX 2 – ENQUESTA REALITZADA ALS ESTUDIANTS

En finalitzar la SD, els estudiants van respondre una enquesta anònima sobre què els havien semblat les classes, quins aspectes en destacarien i quines modificacions farien. Us mostrem les qüestions relacionades amb les noves tecnologies i l'escriptura col·laborativa.

Pregunta 10: Com valoraries els recursos digitals (Drive, Kahoot, Vídeos...) a l'hora d'aprendre elements de llengua?

Pregunta 11: Com valoraries la utilitat del Drive a l'hora de fer redaccions?

Pregunta 12: A l'hora de redactar, per què creus que és útil el Drive?

·
perque podem treballar tots a la vegada

·
Per poder escriure dues persones a l'hora.

per què pots redacta en un sol document amb més d'una persona a la vegada

Molt pracic i fàcil.

Mes ràpid i comuda

Si ho has de fer en grup, és molt més còmode.

Poder treballar al mateix document que la teva parella i poder compartir les carpetes amb els altres compays i professors.

perque ho podem fer mes de una persona alhora pero sempre els companys modificaven i borraven les coses i llavors era un lio

Perquè podem treballar a l'hora online

perque ho tens tot a l'abast

Per que més d'una persona pugui editar el document a la vegada.

Perquè la feina la podem fer a l'hora i és més eficaç

Perquè està ben ordenat i el professors poden anar veien el nostre treball

Per poder treballar cooperativament en un mateix aspecte

Perquè es pot utilitzar amb varies persones a la vegada.

Per veure qui ha fet què o per corregir-ho fàcilment.

Per pot treballar més d'una persona en el mateix moment.

Perquè pots escriure el mateix temps que escriuen els altres.

És útil el drive per poder estar tots els components del grup en el mateix document i poder treballar més conjuntament

Perquè pot treballar més d'un.

Perquè així els dos membres de la parella poden escriure a l'hora i és molt més pràctic que fer-ho amb word i haver-s'ho d'enviar cada cop per gmail.

Podem redactar tot el grup en conjunt

La cooperació

Pregunta 13: T'agrada fer redaccions amb companys/es o prefereixes fer-les sol/a? Justifica la resposta

.

prefereixo sol, ja que puc fer mes a la meva.

No les vull fer ni sol mi amb companys :)

Prefereixo fer-les amb un companys, encara que depenen del companya prefereixo fer-les sol.

sol pq així poso el que hem dona la gana sense tindre-ho que consultar res amb ningú

Preferiexo amb els companys de classe

amb companys

Preferia fer-la sola

Amb companys

millor sola

En grup

amb companys , porque es mes interessant compartir opinions

Amb els companys ja que podem donar-nos idees i ajudar-nos entre nosaltres.

Les dos em semblen bé però potser és més amè fer-ho amb els companys

Sol, perquè cadascú té una manera de fer les redaccions.

Prefereixo fer-les sola ja que així puc donar la meva propia opinio i si la meva companya no hi està d'acrod doncs que ella redacti una altre amb la seva opinio.

Amb companys es fa menys pesat i podem compartir idees i coneixements.

Prefereixo fer-les sola ja que jo ja m'espavilo bé. Tot i això, treballar amb algú altre, sobretot si treballa bé, ajuda.

M'agrada fer-ho amb companys ja que podem compartir i debatre sobre diferents temes.

No m'agrada escriure sobre temes que no m'interessin, així que trobo més entretingut fer-ho amb els companys.

M'agrada fer redaccions en grup però crec que és més fàcil fer-los sol perquè és més complicat amb grup.

Millor amb companys ja que cadascú dona la seva opinió i les pots posar.

Prefereixo fer-ho amb companys perquè així tinc més punts de vista i no escric tant.

Prefereixo fer-ho sola, quan fem treballs en grup hem de procurar que tot el grup hi estigui d'acord, i molts cops acabo acceptant el que vol el meu o la meua company/a

Depenent del tema, si en tinc un gran coneixement i una bona opinió pròpia, prefereixo fer la redacció individualment, però si no en tinc un gran coneixement prefereixo la cooperació.

A continuació trobem els 11 articles d'opinió amb les anotacions corresponents a la categoria de modificacions. S'ha fet una anàlisi de tot el procés d'escriptura, la qual cosa equival, de mitjana, a 20 versions per article registrades al Google Drive. Per això, en aquests Annex s'adjunta una mostra de cada article d'opinió a tall d'exemple.

TEXT 1

Presentació

El català com a requisit per als funcionaris de les Illes Balears

Diglossia del català a les Illes Balears: realitat o ficció?

Les Illes Balears són un conjunt de cinc illes, entre d'elles quatre habitades, situades a la Mediterrània Oriental, a l'est de la Península Ibèrica. Hi trobem les illes de Menorca, Mallorca i Cabrera, que juntes formen les Illes Gimnèsies, i després hi trobem les illes d'Eivissa i Formentera, que formen les illes Pitüses.

A l'any 2011, segons el cens de l'INE (Institut Nacional d'Estadística d'Espanya) el nombre de persones que hi viuen era d'1.113.114, la majoria residents de Palma de Mallorca o la seva àrea metropolitana. Nosaltres creiem que a causa de la extensa poblatió, la majoria són castellanolengües, el català està patint diglossia tant en l'àmbit professional com en el casolà.

Al 2011, els que estan a prop de tota la gent major de 15 anys vivint a les illes, Illes Balears arribava al nombre de 804.800 habitants. D'aquests majors d'edat el 93,1% entenen el català, el 74,6% el sabia parlar, el 79,6% el sabia llegir i només el 46,9% el sabia escriure. Vicent-estelades podem treure la conclusió de que «l'ús succeeix perquè al parlar una llengua pròxima del llatí i facilita la comprensió d'una altra llengua germànica. Per exemple, si llegiu alguna cosa en portuguès o italià, el més probable és que ho entenguieu ja que l'estructura de les frases i el vocabulari és molt semblant. En canvi el parlar la llengua i escriure-la és més complicat perquè abans ja requereix una pràctica i contacte constant amb la llengua».

Parlant de les llengües germaniques altres llengües, en aquest últim segle hem vist el naixement de noves llengües molt variopintes i llengües d'origen encara més molt diversos han vingut a posar uns dies a les illes Balears a causa de les bones condicions tant de temperatura com del terreny i de les atraccions per turistes. Aquest nombre de visitants nens ha portat a augmentar i no es crea un problema que ho arribi a fer mal. Tanmateix, les Illes Balears, a través de la seva història sempre han estat molt multilingües dels:

Després de tres segles d'ocupació musulmana, el segle XIII, sempre han estat molt transitats. Primer van ser conquerits per la monarquia catalano-aragonesa i poblades per catalans i valencians, d'aquí és on creiem que ve la barreja dels dialectes occidentals, centrals i septentrional que va donar pas als dialectes Balears: el menorquí, el mallorquí i l'eivissenc i l'formenterenc. Es caracteritzen sobretot per usar principalment l'article salat, l'ús

d'articles personals, en i na davant de noms propis i canviant algunes paraules del vocabulari català, com ara el color blau, marí blanc. El castellà va ser poc conegut abans de la unió de les dues corones de Catalunya-Aragó i de Castella. Aleshores, el castellà va ser imposat tant a l'administració com a l'ensenyament per la monarquia hispànica. Tot i la imposició oficial del castellà per part de la dictadura, el català va continuar sent l'única llengua de relació social fins a l'arribada del turisme, als anys vuitanta. L'arribada d'inmigrants castellanolengües. Des de llavors el català cada vegada ha deixat de ser menys freqüent entre els comerciants balears i ha estat patint una diglossia i un retrocés permanent.

A causa d'aquesta retrocció en el parlar del català, el febrer del 2004 l'Assemblea del Govern de les Illes Balears va decidir crear una llei que demanava, entre altres preceptes, que el català ha de ser present en els diversos àmbits d'ofici de l'administració, és a dir, que era obligatori que com a mínim un dels documents de l'empresa fos en llengua catalana. Després, al 2007 aquesta llei va ser modificada i va passar a ser la llei 3/2007 on es determina que el català només era indispensable per als funcionaris que treballaven de cara al públic, però tant el català devia de ser un requisit indispensable per a treballar. En els anys següents es fan una sèrie de modificacions més a la llei que corroboren les polítiques del PP i afloïren el català com a llengua oficial. Finalment al 2016 es crea la llei 3/2016, modificació de la llei del 2007, on es demana un nivell obligatori de B2 de català per a poder entrar a qualsevol negoci de les Illes; el català torna a ser un requisit necessari per a treballar.

Nosaltres creiem que és necessari aplicar aquesta llei, com d'altra vegada, ja que la diglossia del català a les Illes Balears és una realitat i creiem que per a que no desaparegui és necessari que es segueixi parlant co-oficialment amb el castellà. A més, el català, des del segle XIII ha estat la llengua parlada a les Illes Balears, i creiem que ha de seguir sent així.

Trobem bé que el català

TEXT 2

LA LLENGUA LA FA EL POBLE?

En el cas del valencià no.

Valencià, llengua o dialecte? Tu que creus?

Sempre ha existit el mateix dubte el qual encara i ara no té una resposta clara. Ja que existeixen tot tipus d'opinions i pensaments.

Tot i que s'ha d'acceptar que està considerat com a dialecte, sembla que la gent, sobretot els propis valencians, no hi estan d'acord. Ja que tots els lingüistes i sociolingüistes coincideixen en considerar el poble com al responsable de la llengua que parlen, encara que sigui considerada un dialecte oficial d'un altre llengua, tal com ho és el valencià.

Els ho defensen, ja que saben que la llengua la fa el poble, i així ens ho demostren.

<< La llengua no es fa per i per als filòlegs, sino per i per al poble >>, << El poble es l'amo de la llengua: la llengua es seua, i la gramàtica deu estar al seu servici. No ve la llengua de la gramàtica, sino la gramàtica, de la llengua. Ella, la gramàtica, com a ciència empírica que es, observa la manera de parlar del poble i, per inducció -de baix per amunt- estableix les regles que el poble segueix per a parlar>> o <<L'estudi de les llengües s'ha de fer directament sobre elles, a base del parlar del poble>>, entre d'altres.

Així que la gran pregunta és, si el valencià està considerat una llengua pels seus propis parlants, és una llengua o un dialecte?

El valencià prové del romanç, i en conseqüència és una llengua romànica. Parlada per més de dos milions de persones com a llengua oficial en el propi País Valencià.

Quan parlem de dialecte, fem referència a una parla d'una àrea més o menys extensa.

En canvi quan es parla de llengua, aquest fa referència a l'evolució d'un dialecte, és a dir, una parla que ha aconseguit imposar-se en tots els àmbits, des de ser la llengua materna de la majoria dels seus parlants, fins a imposar-se en l'educació i en els mitjans de comunicació.

S'ha de tenir en compte que en un principi totes les llengües eren dialectes d'una altra llengua, però al evolucionar i créixer, cadascuna amb les seves característiques pròpies va arribar a ser considerada com una llengua oficial.

Amb aquest argument, si que hi ha la possibilitat que en un temps, sempre que el valencià continui evolucionant, aquest es converteixi en una llengua diferent al català. Perquè la realitat, és que avui en dia, el valencià forma part de les seves variants lingüístiques.

Així que encara i tots els arguments que existeixen, es pot dir que el valencià és un dialecte i no una llengua, encara i el que diguin els propis valencians, ja que així està escrit i és reconegut oficialment com un dialecte del català.

En contrapartida, en convocatòries, el català i el valencià son considerades dues llengües diferents. Això sobretot passa en la política, ja que aquest argument pot arribar a beneficiar a alguns partits. Així que aquest fet només fa semblar més dubtes sobre la realitat del valencià, dubtes que semblen que no acabaran, o com a mínim no de moment.

TEXT 3

EL VALENCIÀ, IDIOMA O DIALECTE?

El Valencià, una llengua oficial

A Espanya hi ha molta diversitat de llengües ja que és un país molt cultural. Del català (+ principalment parlat a Catalunya) han sortit molts dialectes, com el Valencià... Però, aquí ens trobem amb el gran dubte, es podria dir que el Valencià és un dialecte o un idioma? Amb aquest article pretenem aclarir alguns d'aquests dubtes, i donar peu a la opinió lliure.

Aquest debat porta amb nosaltres des de ja fa anys, i es podria dir que el Valencià per a molts de nosaltres ens sembla un dialecte, ja que prové del català; però no tothom pensa el mateix (el contrari) i nosaltres, hi ha entre gent que els valencians asseguren que el Valencià és una llengua oficial.

Un 52,4% dels valencians, el català i el valencià no són la mateixa llengua. Segons l'estudi, el 52,3% creuen que el valencià "és una llengua diferent del català", però el 41,1% pensen que és la mateixa llengua. També es va preguntar per la "polèmica" que va generar-se quan, al nou Diccionari Normatiu valencià (NAVU), s'equiparava valencià i català. Només el 27,3% dels enquestats estava al corrent de la controvèrsia, i el 71,6% no en sabia res.

L'Estatut d'Autonomia Balear, diu que la llengua pròpia i oficial, conjuntament amb l'espanyola, a tota la comunitat és el català. Institut d'estudis catalans: confirmació. Institut d'estudis valencians: no confirmat.

En l'Estatut d'Autonomia Balear, perquè rese exactament que la llengua pròpia i oficial, conjuntament amb l'espanyola, a tota la comunitat és el català. Encara que l'institut d'estudis catalans va confirmar que el Valencià és un dialecte del Català, a l'institut d'estudis valencians no està confirmat com un dialecte sinó com un idioma oficial. Això vol dir que depenen a on estiguis localitzat la situació canvia.

L'any 2013 el grup parlamentari català va posar una proposició al Consell per dirigir-se a la RAE ja que, en les següents edicions que fessin del diccionari oficial, recollissin el valencià com una llengua pròpia, però més tard van comprovar el diccionari i van veure que el Valencià seguia sent una variant del català. I com creiem que la RAE no te res a veure amb el català, no ens assegura res sobre el valencià. Això vol dir que a Catalunya el Valencià és un dialecte, mentre que a València i a tota la resta d'Espanya si està confirmat com un idioma propi.

Encara que l'institut d'estudis catalans van confirmar que el Valencià és un dialecte del Català, a l'institut d'estudis valencians no està confirmat com un dialecte sinó com un idioma oficial. Això vol dir que depenen a on estiguis localitzat la situació canvia.

En el nostre cas nosaltres no sabem confirmar si el valencià és una llengua o un dialecte, de fet, abans de començar aquest treball mei ens ho hauriem plantejat, no teníem res clar, per això ens ha agradat informar-nos més sobre el tema i plantejar-nos aquesta pregunta, que no és gens fàcil de respondre.

Finalment amb aquests arguments podem dir que el valencià lingüísticament és català, però no deixa de ser una llengua pròpia.

Coherència (A)
Adequació (A)

Coherència (A)
Presentació (A)

Normativa (A)
Normativa (A)

Normativa (A)
Normativa (A)

Normativa (A)
Coherència (C)
Adequació (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

Normativa (A)
Normativa (P)
Coherència (C)

TEXT 4

Com ha de parlar un periodista de TV3? La riquesa de la nostra llengua a TV3 Presentació (AG)

En relació amb el conflicte de la dialectologia en els mitjans de comunicació, amb només l'ús del Català central ~~exclouem~~ alguns altres dialectes ~~com per exemple: nord-occidental, mallorquí,~~ creiem que hi ha una manca alhora de parlar-ne uns altres.

Els periodistes de TV3 han de parlar diferents dialectes, ja que enriqueix la cultura del nostre país i fa que ningú quedi exclut en els medis de comunicació.

Aquestes són les dades d'aquest arreu de Catalunya.

En total a la Catalunya oriental hi ha un 54% de parlant, 2.121.040 persones. A l'occidental un 46% de parlants.

Oriental	Parlants	Occidental	Parlants
Comarques Gironines	262300	Terres de l'Ebre	103900
Comarques Centrals	211500	Ponent	169300
Àmbit metropolità de Barcelona	1022800	Alt pirineu	34300
Camp de Tarragona	145300	Pais Valencià	1422590
Illes Balears	479140	Franja de Ponent	45000
		Andorra	61975
Total oriental	2121040 (54%)	Total occidental	1837065 (46%)

Presentació (AG)

Dades extretes de la Viquipèdia

Per començar pensem que ~~ningú hauria de quedar fora d'un ofici tothom~~ tindria que escoltar el seu dialecte en les notícies o programes ~~per parlar un o altre dialecte,~~ i també que tothom hauria de tenir les mateixes oportunitats, sense importar el dialecte el qual parla.

En conclusió creiem que amb el pas dels anys els dialectes s'aniran parlant en els medis de comunicació, però tots els catalo-parlants hem de contribuir per poder fer aquest canvi.

TEXT 5

Requeriment del català pels funcionaris de les Illes Balears:

Resposta (S) *Adequació (M)*
Sí o no? Requeriment del català pels
funcionaris de les Illes Balears: realment cal?

El català ha tornat a ser requisit per als funcionaris de les Illes Balears, és a dir, s'ha revertit la Llei 3/2007, de 27 de març, que eliminava el mèrit de català per treballar a la funció pública.

Una gran notícia que ens ha *aliviat* prou, ja que creiem que el català hauria de ser indispensable i totalment necessari per als funcionaris que treballen de cara al públic, com a llengua cooficial de la comunitat.

Cohesió (S)
Imagina que fas una feina que requereix de comunicació amb els clients, i has d'atendre a un client que no parla el mateix idioma que tu o simplement que prefereix parlar amb el seu propi idioma. Un funcionari, com a una figura pública, hauria de poder fer que el client se senti el més còmode possible en aquest tipus de situacions.

Cohesió (S) De fet, hi ha 867 places obertes per exercir d'educadors infantils, telefonistes o fins i tot el cap de servei d'informació a la ciutadania i 387 són relatives a caps de servei, departament, àrea, o equivalents. Això implica que entre les seves funcions hi ha les de dirigir i coordinar

Adequació (M) *Cohesió (S)*
un equip humà, fent més obvi que és necessària la comunicació oral. Per això és, que per treballar com a funcionari, el millor seria poder entendre el màxim d'idiomes possible per poder assolir la feina, sobretot el idioma cooficial de la comunitat en que t'hi trobes, així com es demana l'anglès o l'alemany en la majoria de llocs de treball d'avui en dia, siguin del país que siguin. És més, creiem que hauria de ser igual de necessari poder parlar la llengua pròpia de la comunitat que una llengua estrangera.

Cohesió (M) *Adequació (M)* *Cohesió (M)* *Adequació (M)*
No obstant, la sentència del TC (tribunal constitucional) de la llei 9/2012, que estableix "mesures de foment concretes de la llengua catalana" en introduir un "mandat dirigit a les administracions públiques per a la promoció de cursos de coneixement de la llengua catalana entre el personal", va rebre quatre vots en contra de magistrats com Juan Antonio Xiol, Encarnación Roca i Fernando Valdés, que sostenen que l'article 44 de la llei recorreguda va haver de ser declarat inconstitucional perquè "desconeix el deure de l'Administració autonòmica de tramitar els procediments en la llengua triada per la persona interessada", és a dir, que hi ha gent que no reconeix el català com a llengua pròpia.

Però nosaltres, des d'aquí, creiem que aprendre un nou idioma sempre enriqueix la nostra cultura, per tant no serà cap pèrdua de temps. A més, el nivell demanat per poder exercir de funcionari seria un B1, un nivell mitjà i totalment assumible qualsevol que estigui realment interessat en aquella feina.

Cohesió (M) *Coherència (S)* *Adequació (M)* *Normativa (M)* *Cohesió (M)*
El Balear té una fonètica una mica diferent, ja que la vocal neutra (a) apareix en posició tònica i fan la distinció dels fonemes (v) i (b). També hi ha una pronunciació les consonants finals -NT, -NG, -LT i són ieistes. I en quan a la morfologia, utilitzen els articles salats i a la primera persona del present d'indicatiu fan com una anul·lació de l'última vocal: menjo = [men].

Cohesió (M) *Adequació (M)* *Normativa (M)* *Cohesió (M)*
Tenint en compte això, i que tenen un lèxic complicat, arribem a la conclusió de que potser el més fàcil serà parlar la llengua oficial i pròpia de Catalunya, és a dir, la llengua comuna: el català. I per tal de que tots ens puguem entendre de manera correcta, això hauria de ser un requeriment necessari.

Maya Amat Font, Saya Graells Subira.

TEXT 6

El català com a requisit per als funcionaris de les Illes Balears

La feina, ~~la feina~~ i el català
Judith Rivera i Dora Taus

Normativa (B)
Les Illes Balears estan formades per 5 illes, on hi ha dos idiomes cooficials, el castellà i el català. La majoria dels habitants (80%) parlen el català, i més específicament, el dialecte balear. En aquest article ens plantegem si els funcionaris, és a dir, els treballadors de l'estat (professors, metges, etc.) haurien de saber parlar el català, o si sabent castellà ja podrien fer la seva feina bé.

Cohesió (B)
Normativa (C)
El català és l'idioma del 80% dels habitants de les Illes Balears així que considerem que un funcionari, que molt sovint és una persona que treballa en un servei públic i es dirigeix a la població hauria de parlar català també, per exemple, si se li dirigeix algú per saber alguna cosa i li diu "Mos estem movent cap a Maó, quina es la ruta més ràpida?" A part de l'accent, el vocabulari és diferent i si no sap català no sabria respondre, cosa que podria ser la seva feina. També involueixen estar involucrats en documents legals que han d'estar ser o han estat escrits en català.

Cohesió (C)
Normativa (C)
Normativa (A)
Un altre punt és que si ni els mateixos funcionaris parlen la llengua, corre un perill de desaparèixer en algunes zones per la dominació del castellà i el català central, cosa que ens perjudica, ja que saber més llengües només ens enriqueix.

Cohesió (B)
Normativa (B)
Normativa (B)
Com hem dit abans, a les illes hi ha dues llengües norm-cooficials, el català i el castellà; hi ha les illes es parla el Balear, un dels dialectes del català. Es diferencia per coses com l'article salat: es, sa, ets i ses, que correspondrien als articles el, la, els i les del català central. A les illes trobem tant el Balear (català) com el castellà (en menys proporció), però com la enorme majoria de la població parla tant un com l'altre, l'ideal per a la gent seria saber-los els dos, i pels treballadors, seria un requisit.

Cohesió (B)
Normativa (B)
En conclusió, creiem que tots els funcionaris o treballadors de l'estat haurien de saber tant català com castellà, primer de tot perquè són els idiomes predominants, segon, perquè és una llengua cooficial, i per últim, perquè corre el risc de desaparèixer i com hem dit abans, no ens enriqueix gens.

Cohesió (B)
Normativa (B)
Presentació (C)
Presentació (C)

TEXT 7

Quin dialecte s'hauria de parlar a TV3?

Actualment a Catalunya, hi ha diferents dialectes, entre els quals destaca el central sent el més parlat amb vora un 25%. Els altres dialectes amb prou feines arriben al 10%.

La cadena televisiva més important a Catalunya és TV3, una cadena de televisió de la qual la seu es troba a Barcelona, capital de Catalunya.

Nosaltres defensem que a TV3 s'hauria de parlar català central per un seguit de motius:

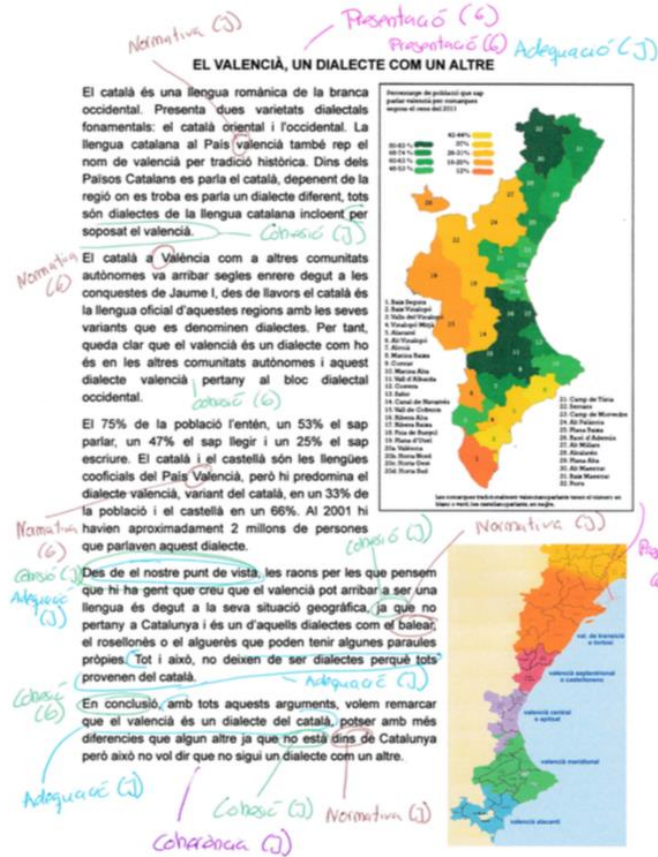
Com ja hem mencionat prèviament, el Català central, és el dialecte de la llengua Catalana amb més parlants. Aleshores, una major quantitat de parlants, seria lògic que es parlés en central per poder arribar a més audiències.

Un altre motiu seria que el català central és el dialecte principal a Catalunya, és a dir, és el dialecte que, en el cas que un estranger volgués aprendre Català, hauria d'estudiar.

El Català central, és el que trobem escrit als llibres originals i traduïts, a les pel·lícules i fins i tot, a les audioguies. Si el trobem en tots aquests llocs, perquè no hauríem de trobar-lo a la televisió?

En conclusió, el català central hauria de ser el dialecte parlat a TV3 ja que no només, és el més parlat sinó que en un futur hi haurà més parlants i probablement serà un dels pocs dialectes restants del català.

TEXT 9

~~El català és un requisit per als~~ ~~funcionaris de les Illes Balears. El~~ català hauria de ser un requisit per als funcionaris de les Illes Balears?

El poble vol mantenir el català com a requisit pels funcionaris de les Illes Balears creu que si i lluiten per mantenir la parla activa.

A les Illes Balears hi havia una llei la 3/2007 que eliminava els mèrits del català pels treballadors i en el 2016 es va revertir la llei fent que sigui un requisit indispensable per poder guanyar-te el lloc de treball. Hi han moltes protestes perquè els funcionaris estan perdent el seu treball per aquesta causa i no tenen suficients recursos ja que no hi ha escoles en català. Creiem que si obrissim més escoles en català per les persones que venen d'altres països, seria més justa aquesta llei ja que tothom tindria l'oportunitat d'aprendre.

Aquesta llei s'esdevé del sentiment de la societat Balear, perquè no volen que es perdi la parla del seu idioma matern. Els funcionaris del consell mostren la preocupació cap al menyspreu del català. D'altra banda el Tribunal Constitucional no hi està del tot d'acord en que hagi de ser un requisit.

El líder del PP, Pablo Casado, va aprofitar una visita recent a Mallorca per presentar la seva proposta de llei de la llengua, que planteja que conèixer els idiomes cooficials sigui "un mèrit, però no un requisit per a l'accés a places públiques"; que els actes administratius siguin "sempre en castellà, a més de l'altra llengua cooficial", o que ningú no pugui ser sancionat si no se li comunica en castellà.

En conclusió, creiem que el català s'ha de mantenir i aquesta llei fa que els que venen de fora mantinguin un interès per la llengua materna i s'esforçin per parlar-la. Seria una millora a cara de la gent que treballa perquè no tindrien tantes dificultats com ara. Pot ser la solució no és fer fora del lloc de treball a la persona, sino deixar-li la oportunitat perquè la vulgui aprendre.

Evolució del català a l'administració pública balear

1983	ESTADUT D'AUTONOMIA Els articles 3, 4 i 14.3 i 15 protegien l'ús de la llengua catalana i aplicaven mesures correctores de protecció i foment que tendien a evitar que la llengua catalana se situés en condició de desavantatge en usos oficials.
1986	LLEI DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA Llei 3/1986, de 29 d'abril, aprovada per unanimitat. El text diu, entre altres preceptes, que el català "ha de ser present en els diversos àmbits d'us oficials de l'administració".
2007	LLEI 3/2007 Modificació de la Llei 3/1986. Modifica la Llei de 1986 i, entre altres canvis, el català deixa de ser obligatori per als funcionaris que atorguen al públic. El català deixa de ser un requisit bàsic per al funcionari.
2012	LLEI 9/2012 Modificació de la Llei del 2007. Entre altres canvis, s'hi afegeix que els funcionaris han de "garantir l'accés a la ciutadania en una llengua cooficial".
2013	SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL A la sentència 165/2013, de 26 de setembre, els magistrats declaren la constitucionalitat de la Llei 3/2007 i condemnem les polítiques del PP anomenades "reguladores".
2016	MODIFICACIÓ DE LA LLEI 3/2007 El Parlament torna a equiparar el català amb el castellà a l'administració pública. El català, doncs, tornarà a ser requisit obligatori per al funcionari.

En aquesta imatge és el procés de com han anat evolucionant les lleis al llarg dels anys.

TEXT 10

Valencià: llengua o dialecte?

La Constitució espanyola aprovada el 1978, reconeix tres llengües oficials a més de l'Espanyol o castellà. Aquestes són: Gallec, Euskera i Català. Aquesta última deriva de la històrica Corona d'Aragó i s'usa en el que avui dia és la Comunitat Autònoma de Catalunya. No obstant això, aquesta llengua va derivar en altres dialectes fruit de la tradició històrica, ús popular o legalitat vigent com són el Mallorquí o el Valencià. Aquest dialecte, el valencià, li dedicarem algunes línies en aquest article de manera generosa.

Be, hi ha molta gent que afirma que el valencià és un dialecte però hi ha d'altres que creuen que és un idioma més.

Nosaltres creiem que el valencià és un dialecte ja que prové del català, que és la seva llengua. Ademés, l'abecedari és quasi idèntic.

Nosaltres creiem que el valencià és un dialecte ja que prové del català, castellà i francès. Ademés, pensam l'abecedari es quasi idèntic.

Però ara us justificam en algunes de les raons del perquè el Valencià és un dialecte.

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua ha remès a la Mesa de les Corts Valencianes una declaració institucional com a resposta a la proposició no de llei presentada el passat 13 de juny pel portaveu del grup popular, Jorge Bellver, en la qual sol·licita que es reconegué al valencià "la seva categoria de llengua o idioma propi dels valencians que es parla en la major part de la Comunitat Valenciana" i exigia que així es fes constar en la pròxima edició del Diccionari de la Reial Acadèmia Espanyola de la llengua Espanyola (RAE), que fins ara defineix el valencià com a "varietat del català, que s'usa en gran part de l'antic regne de València i se sent allí comunament com a llengua pròpia".

Tot i això hem trobat un altre justificació en la que el tribunal suprem va decidir que el català és un idioma.

Tribunal suprem:
"El 7 de novembre del 2008 arribava l'última sentència sobre aquest conflicte etern. El Tribunal Suprem autoritzava en aquesta sentència que la Universitat de València mantingués en els seus estatuts la denominació acadèmica de català per referir-se a la llengua dels valencians."

En aquest text hem mencionat dues de les justificacions del perquè el valencià és un idioma. Però hi ha moltes justificacions que es poden trobar en diferents punts de comunicació, en les que s'afirma que el valencià és un dialecte del català.

ELS DIALECTES DEL CATALÀ A TV3

Avui en dia la cadena de TV3 ha tingut **gairebé** sempre periodistes amb un català central, concretament de Barcelona. Això passa per una qüestió demogràfica perquè els estudis de TV3 estan a Sant Joan Despi al costat de Barcelona i és d'on reben més demandes de feina.

Generalment sempre hem sentit periodistes amb un dialecte del català central però s'ha de dir que en alguns casos puntuals com l'Artur Puguera un periodista d'esports de TV3 té un accent nord-occidental. És cert que molta població es troba a Barcelona, i tot i això no ho veiem proporcionat ja que el català té molts dialectes, no només el central i nord-occidental sinó que també hi ha l'occidental de transició, el valencià, el rossellonès, el balearic i l'alguerès.

Dialectes del Català-Valencià

Nosaltres creiem que avui en dia els periodistes de TV3 haurien de tenir qualsevol dialecte del català, i no només centrar-se en el català central.

TV3 és la tele emissora pública dels Països Catalans així que no estaria de més que els periodistes parlessin per a tots els catalanoparlants i així poder representar tots els dialectes que hi ha del català.

En conclusió sabent que la llengua catalana té tanta riquesa i diversitat, de quina millor manera representar-ho amb els periodistes a la televisió pública catalana.

